

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

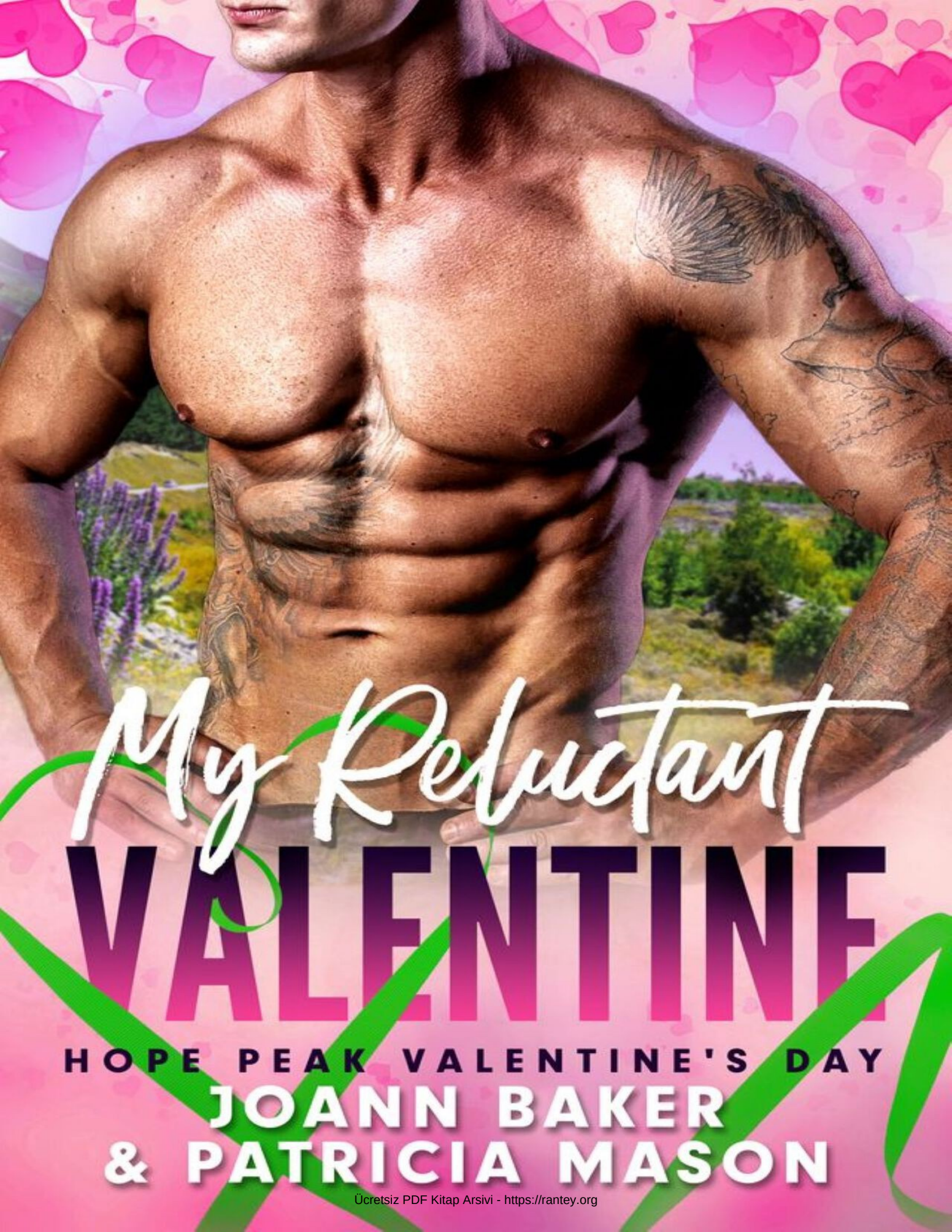
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

My Reluctant **VALENTINE**

HOPE PEAK VALENTINE'S DAY
**JOANN BAKER
& PATRICIA MASON**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ

BÖLÜM İKİNCİ

BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BEŞİNCİ BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YEDİ

BÖLÜM BÖLÜM

DOKUZ BÖLÜM

SEKİZ ON BÖLÜM

SONSÖZ SONSÖZ

Benim İsteksiz Sevgilim

Middleton'ın Adamları: Arama ve Kurtarma
Hope Peak Sevgililer Günü Serisinin Bir Parçası

**Tüm koleksiyona buradan
ulaşabilirsiniz: [Hope Peak
Sevgililer Günü Serisi](#)**

Telif Hakkı 2025

Joann Baker ve Patricia Mason

Blush Yayıncılık

BU KİTABI SATIN ALDIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Lütfen bu kitap ve tüm bağımsız kitaplar için bir yorum bırakmayı
düşünün.

Yazarlar!

Bize gerçekten yardımcı oluyor!

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm Hakları Saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yasaların izin verdiği durumlar dışında, yazarın açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu e-Kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-Kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı duyduğunuz için teşekkür ederiz.

Lütfen bu kitabın sonunda Joann Baker ve Patricia Mason'ın hoşunuza gidebilecek diğer kitaplarına bakınız.

Bizden en son çıkan ürünlerimiz veya sık sık şeyler , lütfen [Joann & Patricia's Newsletter](#) adresinden bültenimize kaydolun_eğlenceli hakkında bilgi almak isterseniz

BİRİNCİ BÖLÜM

Cole

Bugün ihtiyacım olan son şey, dağ sürüşüyle başa çıkamayan başka bir yetkili müşteri idi.

Küçük Hope Peak Bölgesel Havaalanı'nda durmuş, gelen yolcu alanını tarıyor ve bu bir aylık sözleşmeyi kabul ettiğim için şimdiden pişmanlık duyuyordum. Elite Mountain Transport ciddi güvenlik işleriyle ilgilenirdi - şirket yöneticileri, tanık koruma, yüksek riskli tıbbi taşımacılık. Ziyarete gelen doktorlar için şoförlük yapmazdı.

Ve doğrusunu söylemek gerekirse, Şubat ayı boyunca uzun süreli sözleşmeler yapmaktan kaçındım.

Neden mi? Çünkü Hope Peak'te Şubat ayından nefret ediyordum.

Tüm ay daha fazla turist, Sevgililer Günü süslemeleri ve yetişkin bir adamın midesini bulandıracak kadar pembe kalp demekti. Her yıl bu zamanlarda, şehir sanki Eros sarhoş olmuş ve her yere pembe kalpler kusmuş gibi görünürdü. Kırmızı ve beyaz flamalar her elektrik direğinin etrafını sarar, dükkan kapılarına kalp şeklinde çelenkler asılır ve yerel kahve dükkanının vitrininde aşk iksiri lattelerin reklamı kıvrımlı el yazısı harflerle yapılırdı.

Ben Valentine gibi bir adam değildim.

Ama eski komutanınız bir iyilik istediğinde, hayır diyemezsiniz. Kanayan kışımızı düşman topraklarında sürükleyen adama değil. Komşu kasaba Middleton'daki arama kurtarma ekibinin daha zorlu vakalar için sizi çağırdığı adama da.

Geçen hafta telefonda, "Ella'yı gezdirmesi için güvendiğim birine ihtiyacım var," demişti. "Küçük kız kardeşim bir doktorun yerine bakıyor. Artık dağlarda araba kullanmıyor. Kazadan beri kullanmıyor."

Kaza hakkında ayrıntılı bilgi vermemiştii, ben de sormamıştım. Bizim işimizde, bazı hikayeler teklif edilmedikçe paylaşılmamalıydı.

Eğer kız kardeşi için endişeleniyorsa, bunun bir nedeni vardı. Sesindeki bir şey kabul etmemi sağladı. Tatil boyunca şoförlük yapmak anlamına gelse bile

olabilecek en kötü ay.

Panoyu kontrol ettim, uçuşunun zamanında olduğunu teyit ettim. Duruşumu düzelttim, botlarım tuzla lekelenmiş betona sıkıca bastı. Soğuk, giysilerimi ısıırıyordu ama bunu neredeyse hiç fark etmiyordum. Elite Mountain Transport'u yönetmek bana rahatsızlığa değil işime odaklanmayı öğretmişti. Elim otomatik olarak kalçamdaki gizli taşıma kılıfını kontrol etti; bu, savaş bölgelerinde geçirdiğim uzun yıllardan kalma bir alışkanlıktı.

Bir grup kadın yolcu telefonlarında bir şeyler konuşarak kıkırdayarak sürgülü kapılardan çıktı. Kadınlardan biri bana takdir dolu bir bakış attı ama ben ifademi nötr tuttum. Ne gördüklerini biliyordum: 1.80 boyunda kaslı, asker kısalığında siyah saçlar ve çok fazla savaş görmüş bir yüz. Sol kaşındaki ve çenemdeki yara izi genellikle sivillerin ilgisini çekmezdi.

Genellikle.

"Bay Sutton?"

Kadının sesiyle döndüm ama kelimeler boğazımda düğümlendi.

Benimkini.

Bu düşünce bana bir mermi şiddetiyle çarptı. duran kadını gördüğümde vücudumdaki her kas kaskatı kesildi. Ve gerçekten de her kasım. Vücudum dört yıldızlı bir general selamlar gibi hızlı ve sert bir şekilde hazır ola geçti.

Örme şapkasının altından çıkan koyu renk saçları, geniş kahverengi gözleri ve beni gördüğünde şaşkınlıkla hafifçe aralanan dolgun dudaklarıyla kalp şeklinde bir yüzü çerçeveliyordu. Krem rengi kalın bir kazak elbise, bir müze duvarına resmedilmesi gereken kıvrımları sarıyordu. Dolgun göğüsler yumuşak malzemeyi zorlarken, kavramak için yapılmış kalçalar vücuduna biraz daha etli o hoş saat camı şeklini veriyordu. Ve kıcı... ellerim o güzel kıcı avuçlamak için kaşınıyordu. Onu en yakın duvara yaslamak ve ben içine dalarken o kalın kalçalarını belime dolmasını emretmek istiyordum.

Bu Jake'in küçük kız kardeşi olamazdı. Adam onun güzel olduğundan hiç bahsetmemişti. Ya da kıvrımlı. Ya da tam benim tipim olduğundan.

Sikeyim.

İleri doğru tereddütlü bir adım attı ve bedenim içgüdüsel olarak hareket ederek aradaki mesafeyi kapattı. Bana bakmak için başını geriye eğmek zorunda kaldığında gözleri daha da açıldı ve boğazının hassas çizgisi ortaya çıktı. Bir şey

İçimdeki ilkel duygu ağzımı oraya koymak, solgun tenini herkesin görebileceği şekilde işaretlemek istiyordu.

Kahretsin. Aklımı başıma toplamam ve vücudumu tekrar kontrol altına almam gerekiyordu.

"Dr. Ella Hawkins?" Sözlerimin karanlık tonuna engel olamadım. Neredeyse kızgın gibiydim. Belki de öyleydim. Jake ne düşünüyordu ki? Bir keşiş gibi yaşadığımı mı?

Onu güvende tutmamı istedi. Onu benden kim koruyacaktı ki?

Yanaklarına bir kızarıklık yayıldı ve tamamen farklı bir nedenden dolayı duruşumu ayarlamak zorunda kaldım. Siktir. Siktir. Siktir.

"Jake senin..." Bana belli belirsiz bir el salladı, sonra ne yaptığını anlamış gibi göründü ve elini hemen bıraktı.

Ellerimi giydiğim taktik yeleğin kenarlarına bağladım. Ya bunu yapacaktım ya da neden olduğu acıyı biraz olsun dindirmek için onu kendime doğru çekecektim. "Uzun boylu mu?"

Dudakları seğirdi. "Evet, senin hakkında söylediği buydu. Uzun boylu olacağını."

Onunla ilgili her şey masumiyet çılgınları atıyordu - kızarması, gözlerimle tam olarak buluşamaması, saçlarını kulağının arkasına gergin bir şekilde sıkıştırması. Jake, küçük kız kardeşiyle ilgili düşüncelerim yüzünden beni öldürecekti.

Üstünde büyük siyah bir çanta olan kırmızı bir bavulu çekerek ilerledi. Çanta kaydı ve yere düşmeden önce onu yakaladım. Parmaklarımız birbirine değdi ve dokunuş doğrudan kasıklarına ulaştı. Eli benimkine kıyasla küçük, narin ve her yerde hissetmek istememe neden olacak kadar yumuşaktı.

Ve her yerde demek istedim.

Buzlu beton üzerinde dengesini kaybederek geriye doğru sarsıldı. İçgüdüsel olarak tepki verdim ve boştaki elimi beline dolayarak onu sabitledim. Mükemmel hissediyordu. Doğru.

Eğil asker, diye uyardım kendimi.

"Seni yakaladım." Jake'in kız kardeşi olmasına rağmen sahip olma hırsımı durduramadım. Benim müşterim. Onunla ilgili bir şey, sahip olduğum tüm koruyucu içgüdüleri harekete geçirdi.

"Genelde yabancı erkeklerle tanıştıktan sonra otuz saniye içinde onların kollarına düşmem," diye ciyakladı ve sonra bir elini ağzına kapattı,

mahcup. "İstatistiksel olarak konuşmak gerekirse, havaalanlarında acele eden yolcular nedeniyle kayma ve düşme kazalarının görülme sıklığı daha yüksektir ve-" Beni gördüğünden beri yüzünü terk etmeyen kızarıklık derinleşti. "Yani... bu yanlış oldu. Çok yanlış. Onun yerine profesyonel bir şey söylemişim gibi davranabilir miyiz?"

Ben durduramadan bir kahkaha kaçtı. Telaşlandığında çok sevimli oluyordu. "Tuhaf adamlar, ha? Kardeşin bana kefil oldu, değil mi?"

Gözleri kısıldı. "Bunun beni rahatlatması mı gerekiyor? Tıp fakültesi mezuniyetimden önce şampuanıma yeşil boya koyduğunda bunun komik olduğunu düşünmüştü. Onun muhakeme yeteneği tartışılır."

Küstahlığı karşısında omuzlarım hafifçe gevşedi. İyi oldu. Şımarıklıkla, vücudumun onun yakınlığına verdiği tepkiden daha iyi başa çıkabilirdim. Belini bıraktım, teması hemen kaçırdım ve iki çantasını da aldım.

"Ve işte buradasın, seni Hope Peak'te gezdirmem konusunda onun kararına güveniyorsun." Araba kullanmaktan bahsedince nasıl gerildiğini fark ettim. "Jake bir kazadan bahsetti."

"Sana her şeyi anlattı mı?" Sesi artık kısıktı, savunmasızdı. Kollarını kendine sararak durdu.

"Hayır. Sadece buradayken bir şoföre ihtiyacın olduğunu söyledi." Sesimi yumuşattım. "Araba bu tarafta."

Yanımda adım atmaya başladı, kısa bacakları benim adımlarıma uymaya çalışıyordu. Ben de onun küçük adımlarına uyarak yavaşladım. Başının üst kısmı omzuma ancak ulaşıyordu. İçimdeki ilkel bir şey bunu sevdi, onun etrafında koruyucu bir şekilde kıvrılmak istedi. Ona tamamen sahip olmak. Onu benim olarak işaretlemek, böylece diğer tüm erkeklerin geri çekilmesini sağlamak.

O senin değil, Sutton. O bir iş. Bir müşteri. Jake'in kız kardeşi.

Cipime yaklaştığımızda sessizce, "Bunu yaptığın için sana gerçekten minnettarım," dedi. "Doktorları gezdirmenin her zamanki güvenlik işiniz olmadığını biliyorum."

"Şaşıracaksınız. Elite her türlü nakliye bakıyor." SUV, dağ koşulları ve güvenlik durumları için özel olarak donatılmıştı. Bariz zırhlama ve profesyonel kurulum karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. "Güvenliğiniz benim önceliğimdir, Dr. Hawkins."

"Ella," diye düzeltti otomatik olarak, sonra alt dudağını ısırıldı. Bu hareket dikkatimi ağzına çekti ve içim ısındı. O dudağı dişlerimin arasına almak, inleyene kadar dilimle acısını dindirmek istedim. "Bunun senin için sadece bir iş olduğunu biliyorum ama... bunun anlamı çok büyük. Direksiyonun arkasında başka birine güvenebilmek."

Sesindeki kırılganlık göğsümü sızlattı ve şimdi keşke geçirdiği kaza hakkında daha fazla bilgi isteseydim diyorum. Şimdi ona baktığımda gözlerinde travmanın gölgesini görebiliyordum.

Çantalarını arkaya koydum, sonra da kapısını açtım. Yukarı çıkmak için hamle yaptım ama botu başka bir buz parçasına takıldı. Onu tekrar yakaladım, bu sefer iki elimle beline sarıldım. Nefes nefese kaldı, elleri göğsüme olmak için havalandı. Kat kat kışkık giysilerinin arasından kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyordum. Göğüsleri bana baskı yapıyordu ve onu arabaya yaslayıp bana ne yaptığını tam olarak göstermemek için askeri disiplinin her zerresini kullanmam gerekiyordu.

"Dikkatli ol, küçük doktor." Sesim artık saf çakıl taşıydı. "Seni yakaladım."

Parmakları yeleğime doğru hafifçe kıvrıldı. "Sürekli beni yakalamak zorunda kalıyorsun."

"Belki de seni yakalamak hoşuma gidiyordur."

Kahretsin. Bu kesinlikle profesyonelce değildi. Ama kirpiklerinin arasından bana baktığında, bilmese bile arzuyla dolu o geniş gözleri, demir kontrolüm kaymaya başladı. Dudaklarını endişeyle yaladı ve ben de bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldım.

"I..." Sertçe yutkundum ve boğazının hassas hareketini izledim. "Tekrar düşmeden önce arabaya binsem iyi olacak."

"Muhtemelen," diye kabaca kabul ettim ama ikimiz de kıpırdamadık. Aramızdaki hava sanki bir yıldırım çarpmasından hemen önceki gibi doluydu. İçimdeki her şey onu daha yakına çekmek, o yumuşak dudakların tadına bakmak için çılgın atıyordu.

Yakınlarda çalan bir araba kornası onu yerinden sıçrattı ve o an mahvoldu. Güvenli bir şekilde içeri girmesine yardım ettim, sürücü tarafına geçmeden önce kapısını sıkıca kapattım. Direksiyonu tutarken ellerim hafifçe titriyordu ve bedenimi kontrol altına almak için derin bir nefes almak zorunda kaldım.

Bir bakış. Ella Hawkins'e bir bakış, özenle düzenlediğim dünyayı tamamen yok etmişti. Sahip olduğum tüm profesyonel kuralları çiğnemek istemem için tek bir dokunuş yeterliydi.

Jake beni öldürecekti.

İKİNCİ BÖLÜM

Ella

Kardeşimi öldürecektim.

Cole Sutton'ın bacakları üzerinde seks yaptığı konusunda beni uyarabilirdi. Asker arkadaşının aşk romanı kapak modellerinin canlanmış hali gibi göründüğünü söylemesi onu öldürür müydü? "Merak etme Ella," demişti. "Seni Hope Peak'te gezdirebilecek bir arkadaşım var. Gerçek bir profesyonel."

Profesyonel. Doğru. Profesyonel erkekler tek bir sözle dizlerimin bağına çözmezdi. Çantalarınızı hiçbir şey değilmiş gibi kaldırdıklarında dikkat dağıtacak şekilde esneyen pazuları yoktu. Sizi hiçbir şey değilmişsiniz gibi yakaladıklarında.

Ve kesinlikle sizi balonlu naylona sararken aynı zamanda bütün olarak yutmak ister gibi bakmadılar.

Hope Peak'in karlı sokaklarında ilerlerken ona gizlice bir göz attım. Profilinde keskin açılar ve erkeksi bir güzellik vardı, çenesi koyu kirli sakalla tozlanmıştı. Küçük bir yara izi sol kaşını keserken, daha uzun, daha kötü görünümlü bir yara izi sol yanağında sivri bir çizgi bırakıyordu. Ve elleri... Tanrı yardımcım olsun, direksiyonun üzerindeki elleri dini bir deneyim gibiydi. Kocamanlardı, savaştan yara almışlardı ve hayal gücümü çılgına çevirecek şekilde yetenekli görünüyorlardı. Benim üzerimde nasıl hissederlerdi?

İçimdeki iyi kız tarafı anında kendini gösterdi. *Sadece işini yapan iyi adamı nesneleştirmeyi bırak, Ella.*

Kötü kız tarafım bize öğretebileceği tüm yaramaz şeyleri fısıldamaya başladı.

Tıp eğitimimle ilgili hiçbir şey beni Cole Sutton'ın bana hissettirdiklerine hazırlamamıştı. Elbette, askeri tarzdaki yeleğinin ve gömleğinin altında sergilenen her kas grubunu sayabilirdim -kapezius, deltoidler, pektoral kaslar. Ancak anatomik terimleri bilmek, çok uygulamalı bir muayene yapma engellemedi.

Yolcu koltuğunda kalçalarımı birbirine bastırdım ve karnımda biriken sıcaklığı görmezden gelmeye çalıştım. Bu çok saçmaydı. Ben bir profesyoneldim. Bir doktordum. İhtisasım sırasında pek çok çekici erkek vücudu görmüştüm. Ama hiçbirisi bende kucaklarına tırmanma ve bahar tatilindeki bir striptizci gibi onlara sürtünme isteği uyandırmamıştı.

Elleri direksiyonun üzerinde esnedi ve zihnim hemen hareket halindeki tendonları ve kasları katalogladı. O eller tüm belimi kaplayabilirdi. Daha önce, beni yakaladığında, içlerindeki gücü hissetmiştim. Bahse girerim, elleri belimde kayarken inanılmaz bir his-

"Bakıyorsun." Derin sesi beni suçlulukla sıçrattı.

"Gözlem yapıyorum," diye karşı çıktım, hormonlu değil profesyonel görünmeye çalışarak. "Doktorlar böyle yapar."

Bir kara kaşını kaldırdı. "Peki teşhisiniz nedir?"

Suç teşkil edecek derecede çekici olduğumu ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca kendimi defalarca utandıracağımı.

"Senin..." Güvenli bir kelime aradım. "Yoğun."

Gülme ya da hırlama olabilecek bir ses çıkardı. Her iki olasılık da içimde komik şeyler uyandırdı. "Bunu çok duyuyorum."

"Eminim biliyorsundur." Kelimeler ben onları durduramadan ağızımdan dökülüyordu. "Yani... bütün bu..." Elimi yine her şeyine doğru belli belirsiz salladım. Geniş omuzlar, sert yüz hatları, kalın kalçalar... o kalın kalçaların arasındaki paket... "Güvenlik olayı."

Pürüzsüz, Ella. Gerçekten pürüzsüz.

Dudakları seğirdi. "Şu güvenlik meselesi mi?"

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," diye homurdandım, örgü atkımı çıkarırken. Birden çok ama çok sıcaklamıştım. "Korkutucu, yetenekli bir hava. Çok profesyonel ve... korkutucu. İyi anlamda. Profesyonel, korkutucu ve iyi bir şekilde." Utancımdan gözlerimi kapattım. "Artık konuşmayacağım."

Gülüşi pahalı bir çikolata gibi zengin ve koyu renkliydi. "Yapma. Telaşlandığında çok etkileyici oluyorsun."

"Telaşlanmadım. Ben sadece..." *Senden etkilendim. Karlı yollarda seyahat etmekten korkuyorum. Herkesin beklentilerini karşılama konusunda endişeli.* "Soğuk."

Yüz ifadesi anında endişeye dönüştü. Klimanın kumandasına uzandı ve gömleğinin kumaşı altında pazılarının nasıl şiştiğine bakmamaya çalıştım. "Isıyı yükselteceğim. Daha önce bir şeyler söylemeliydin."

"Sıcaklık iyi," diye itiraf ettim. "Ben sadece... Gergin oluyorum. Arabalarda.

Kazadan beri."

Gözleri yola odaklanmış olsa da sesi yumuşadı. "Jake az önce kötü havada araba kullanmayı sevmediğini söyledi."

Pencereden dışarı bakmak için döndüm. Dışarıdaki karlı manzaranın beni korkutmaması garipti. Cole'un yanında da Jake'in yanında olduğu kadar güvende hissediyordum. Belki daha fazla. Ben bir şey söylemeyince Cole'un ellerinden biri direksiyondan bana uzanmak ister gibi hareket etti ama uzanmadı. Yarım kalan bu hareket kalbimi sızlattı.

"O zamandan beri kış koşullarında araba kullanmadım. Bazı günler paniklemeden arabaya bile binemiyorum. Acınası, değil mi?"

"İnsan olmanın acınası bir yanı yok." Sesi sertleşmişti. "Hepimizin yaraları var."

Ben de onunkini sormak istedim. Görebildiğim fiziksel olanları ve kontrollü dış görünüşünün altında hissettiğim duygusal olanları. Bunun yerine, kendimi "Beni güvende hissettiriyorsun." derken buldum.

"Benimle güvendesiniz. On bin saatin üzerinde kış sürüşü deneyimim var. Elite'in güvenlik sicili mükemmeldir."

"Saatlerinizi ezberlediniz mi?" Bu gerçek ayrıntıya odaklandığımda gerginlik biraz azaldı.

"Jake verileri takdir edeceğinizi söyledi."

Ateşli güvenlik kanma, Ella. Çok geç.

Karşı cinse karşı hiçbir şey hissetmediğim onca yıldan sonra şimdi yaramaz tarafım nihayet ortaya çıkıyordu. Bu konuda homurdansam da elimden bir şey gelmiyordu.

Cole pek çok nedenden dolayı kesinlikle sınırların dışındaydı. Bunlardan ilki ve en önemlisi kardeşimi tanıyor olmasıydı. Bu da tıp fakültesinde ezberlediğim tüm o tıbbi terimlerin anlamını bana öğretmekle kesinlikle ilgilenmeyeceği anlamına geliyordu.

V-kartımı almaktan. Ve ben ona sevgililer günü kartı vermekten bahsetmiyordum.

Bakireydim. Hayatımın uzun yılları boyunca akademisyenliğe odaklanmıştım, başka bir şey yapmayı bilip bilmediğimden emin değildim.

Cole'a tekrar baktım.

Aslında bu tam olarak doğru değildi. Evet, pratik deneyimden yoksundum ama hayal gücüm kesinlikle tüm iyi kısımları dolduruyordu.

Arabanın her vitesi dikkatimi ne kadar hassaslaştığıma, bana dokunmasını ne kadar çaresizce istediğime çekti. Göğüslerim ağırlaşmış ve meme uçlarım sütyenime yapışmıştı. Ne kadar ıslak olduğumun, ne kadar boş hissettiğimin acı verici bir şekilde farkındaydım. Daha önce de kendime dokunmuştum - doktordum, insanın kendi bedenini tanımasının önemini biliyordum - ama hiç böyle hissetmemiştim. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Bu tüketen *ihtiyacı* hissetmemiştim.

Ve onunla yeni tanışmıştım. Kardeşimin arkadaşıydı. Profesyonel şoförüm. Kenara çekip benimle arka koltuğa oturduğunu hayal etmemeliydim.

Ama tam da bunu yapmayı hayal etmiştim.

Şehvet dolu düşüncelerimden kurtulmam görkemli Hope Peak Lodge ile oldu. Tüm rustik lüksü ve dağ cazibesiyle önümüzde yükseliyordu. Araçtan inmeme yardım ederken ona doğru yığılmamaya ya da beni içeri götürürken titreyen bacaklarımın üzerinde sallanmamaya çalıştım. Ama belime dokunan eli tüm sinir sistemime kıvılcımlar gönderiyordu. Giriş yaptıktan sonra bana odama kadar eşlik etti. Düşüncelerim bir otel odasına asansörle çıkmamızın daha ateşli başka nedenlerine yöneldi.

Odayı askeri bir etkinlikle inceledi, kral boy yatağı gördüğünde gözlerindeki ifadeye rağmen her santimiyle bir güvenlik uzmanıydı. Muhtemelen bir kadını otel odasına götürdüğü zamanları düşündüğümde düşüncelerim altüst oldu - tam da bu nedenle beni götürdüğünü hayal ediyordum.

"Her şey yolunda mı?" Sanki ruh halimdeki değişikliği sezmiş gibi kaşlarını çatı. "Evet," gülümsemeye çalıştım ama pek işe yaramadı.

"Sadece yorgunum sanırım. "Yorgunum sanırım.

seyahat etmeye alışık değilsin." Ve ben alışık . Uçaklar benim için arabaların yarattığı korkuyu yaratmasa da, yine de bir seviyede üzücüydü. Kontrol eksikliği. "Bir şeye ihtiyacın olursa resepsiyonda numaram var." Yüzümdeki ifadeyi görmüş olmalıydı, çünkü elini uzattı. "Telefonunu bana ver." Telefonu geri verdi ve ben de kendisini benim numarama eklediğini gördüm. temaslar.

"Teşekkür ederim."

Kapıya doğru yürüdü, bir eli kapı kolundaydı ama hâlâ tereddüt ediyordu. İkimizi de tekrar rahatlatmaya çalışarak en iyi yaptığım şeyi yaptım.

Saptırdım.

"Otel güvenlik protokolleri epidemiyolojik açıdan oldukça etkileyici. Bunu biliyor muydunuz?"

"Ella." Sesi sert bir ton taşıyordu.

Sesi her zamanki gibi miydi, yoksa o da benim gibi etkilenmiş miydi? "Evet?" Cevap verdim.

"Size bazı uygulamalı güvenlik önlemleri göstermemi istemiyorsanız gerçeklerden bahsetmeyi bırakın."

Sanırım bu benim sorumu fazlasıyla cevapladı. Utangaç, kıvrımlı doktor için bir puan. Ama ben o kadar cesur değildim. Henüz değildim. "Bu hiç profesyonelce olmaz."

"Bana bakış şeklin de öyle." Gülümsemesi, aramızdaki aynı farkındalık kıvılcımının bir kısmını hissettiğinden şüphe duymamamı sağladı. "Biraz uyu, küçük doktor. Sabah seni alırım."

"İlk sürüş dersim için mi?" Kelimeler küçük çıktı, gerginliğimi ele veriyordu.

Çenemi tutup yüzümü yukarı kaldırdı. "Bebek adımları. Kahvaltı ile başlayacağız."

Bu adam taktik teçhizatıyla ilgisi olmayan bir şekilde tehlikeliydi.

"Teşekkür ederim," demeyi başardım, dokunuşuna eğilmemeye çalışarak. "Beni güvende hissettirdiğin için."

Gözlerinde bir şey parladı, yakalamak için çok hızlıydı. "Her zaman." Elini bırakmadan önce başparmağı çeneme dokundu. "Arkamdan kilitle."

Gidişini izledim, şimdiden varlığını özlüyordum. Dışarı çıkmadan önce koridoru kontrol edişi bile içimi ısıttı. Kardeşimin arkadaşı olsun ya da olmasın, Cole Sutton kesinlikle soğukkanlılığıma zarar verecekti.

Ve umarım bekâretimi de.

Bir fikir tohumu oluşmaya başladı.

Entelektüel düzeyde, ona verdiğim tepkinin sadece yakışıklı bir erkeğe karşı duyduğum çekim olduğunu biliyordum. Ama bu daha önce gerçekten hissettiğim bir şey değildi. Sekse merak duyuyordum ama bunu biriyle denemek isteyecek kadar değil.

Şimdi gidip külotumu değiştirmem gerekiyordu.

Cole Sutton'da iyi kız kartımı teslim etmek istememe neden olan bir şey vardı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cole

Otuz beş yıllık hayat. On iki yıl askerlik. Dört yıl Elite'te koştum. Çatışmalardan, patlamalardan ve Jake Hawkins'in meşhur kros eğitimlerinden sağ çıktım.

Ama Dr. Ella Hawkins'in Hope Peak'in lokantasının köşesindeki kabinde kahve fincanıyla gergin bir şekilde oynamasını izlemek, hiçbir savaş eğitiminin beni hazırlamadığı bir şekilde kendimi kontrol etmeme neden oluyordu.

Sabah ışığı koyu renk buklelerine vuruyor, yumuşak dalgaları parlatıyordu. Dün giydiği kazak elbiseyi, düğmeleri iliklenmiş yeşil bir gömlekle değiştirmişti. Hiç şüphesiz, diye düşündüm, kendini daha yaşlı ve daha profesyonel göstermek için. Bir dereceye kadar öyle de oldu. Ama hiçbir şey o kıvrımların çekiciliğini ortadan kaldıramazdı. Dün gece rüyalarımın giren kıvrımlar. Ellerim onların ağırlığını test etmek için ağrıyordu. Sert tepelerini tatmak için.

Bu sabah hayatımın en uzun, en soğuk düşunu almama rağmen vücudum hâlâ zonkluyordu. Aramızdaki masa için minnettar şekilde vinil koltukta rahatsızca kıpırdandım.

"Bu sefer bakıyorsun," diye mırıldandı menüsünün arkasına saklanarak. "Gözlemliyorum," diye karşılık verdim. "Güvenlik uzmanları böyle yapar."

Menüyü, şimdi tehlikeli bir şekilde yaramazlığa benzeyen bir şeyle parıldayan o büyük kahverengi gözleri gösterecek kadar indirdi. Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırladı ve vücudum tepki olarak sarsıldı. "Peki sizin profesyonel gözlemlerinizi nedir Bay Sutton?"

"Sen..." Kardeşi tarafından vurulmama neden olmayacak bir kelime aradım. "Dikkat dağıtıcı."

Menüyü tamamen bıraktı ve ne kadar aşağıya indiğini görmek istememe neden olan o kızarıklığı ortaya çıkardı. Bir tutam saç yüzüne düştü ve ellerim onu geri taramak için seğirdi. Onu en yakın yere doğru eğerken o yumuşak dalgaları avuçlamak için-

"Bu profesyonel bir gözlem mi?" Sesi nefes nefese çıkmıştı, sanki düşüncelerimin kirli yönünü okuyabiliyordu.

"İstediğim şekilde profesyonel bir şey yok-" Kahve fincanımı daha sıkı kavrayarak kendimi tuttum. "Krepleri denemelisin. Burada çok güzeller."

"Konu değişikliği not edildi." Dudağını ısırды ve ben de masaya doğru eğilip dudağımı ısırarak gibi aptalca bir şey yapmadan önce başka tarafa bakmak zorunda kaldım. "Artan kalp atış hızı ve gözbebeği genişlemesinin uyarılmanın fizyolojik göstergeleri olduğunu biliyor muydunuz?"

Neredeyse kahvemde boğuluyordum. Ona daha somut uyarılma belirtileri göstersem ne derdi acaba? Fincanı sertçe yere bıraktım, sesi sabah kahvaltısı kalabalığının uğultusundan bile çok yüksekti. "Ella."

"Özür dilerim. Tıbbi terminoloji benim sinirsel tepkilerimdir." Asi saç telini kulağının arkasına sıkıştırarak dikkati boynunun narin çizgisine çekti. Dudaklarımı oraya bastırmak, nabzının dilimin altında attığını hissetmek istedim. Onun kıvrımlı vücuduna o kadar çok şey yapmak istiyordum ki.

"Peki sen neden gerginsin?" Sormamalıydım. Zaten kontrolümü tehdit eden bu çekimi cesaretlendirmemeliydim.

"Çünkü ben..." Devam etmeden önce derin bir iç çekti. Kendimi hazırladım. Birlikte olduğumuz kısa süre içinde beklenmedik şeyleri beklemeyi öğrenmiştim. "Çünkü benim bir isteğim var."

"Ne tür bir istek?" Aklımdan yüzlerce iğrenç olasılık geçmesine rağmen kendimi normal bir tonda konuşmaya zorladım. "Eğer konu sürüş derslerine başlamaksa, bu akşam başlayabiliriz."

"Öğrenmek istediğim farklı türde bir ders." Parmakları su bardağının üzerinde desenler çiziyordu. Bu masum hareket bu kadar erotik olmamalıydı ama tabii ki zihnim buna kirli bir anlam yükledi. Beni tatlı küçük ağzına almadan önce elinde tutarken aletimdeki damarı izlemesi.

Düşüncelerimden arınmak için elimi yüzümde gezdirdim. "Kayak mı? Sana bunu öğretebilirim." Turistler her zaman kayak yapmayı öğrenmek isterdi. Bir yudum daha içmek için kahvemi elime aldım.

"Hayır, yine de bunu öğrenmek isterim." Çoktan ezberlediğim sevimli alışkanlığıyla sözlerini elinin tersiyle itti. "Hayır. Seks derslerine ihtiyacım var."

Bu sefer boğulurken kahve boğazımı yaktı. Sulanan gözlerle ona baktım, sonunda aklımı kaçırdığımdan emindim. Belki de savaşta geçirdiğim tüm o sarsıntılar beni yakalamıştı. Çünkü Jake Hawkins'in

küçük kız kardeşim bu lokantada karşımda oturup bana bir şey soruyor olamaz.

"Az önce ne dedin sen?"

"Seks dersleri. Bana seks hakkında bir şeyler öğretmeni istiyorum." Sanki ona kayak yapmayı öğretmemi istiyormuş gibi sakın bir ifadeyle konuştu ama kahvesine uzanırken elinin nasıl titrediğini gördüm.

"Ella." Sesim boğuk çıkmıştı. Açıkçası cevap olarak ne söyleyeceğimi bilemedim. Evet demek dışında. Beni de yaz. "Ella."

"Küçük doktor." Öne doğru eğildim ve kimsenin duymayacağından emin olmak için sesimi alçalttım. "Beni delirtmeye mi çalışıyorsun? Ya da çok öfkeli, aşırı korumacı ağabeyinin beni eşek sudan gelinceye kadar dövmesini mi?"

Kızarması derinleşti ama gözlerinde sikimin zonklamasına neden olan bir parıltı vardı. "Jake'le başa çıkabilirim."

"Şimdi böyle söylüyorsun," diye hırladım, "ama sana ne yapmak istediğimi bilmiyorsun. Sana öğretmek istediğim şeyleri."

Gözbebeklerinin büyüme şekli bana görüldüğü kadar masum olmadığını söyledi. "O zaman anlat bana. Ayrıntılı olarak. Bunu bir ön ders olarak düşün."

Garson yaklaşırken kendimi arkama yaslanmaya zorladım. Ella krep sipariş etti, ben de her zamanki yumurta ve pastırmamı istedim. Tekrar yalnız kaldığımızda yüzünü inceledim. "Sen bakırsın."

"Evet." Gözlerime bakmadan kahvesine bir paket şeker daha ekledi. Bu gergin hareket aynı anda hem sevimli hem de çıldırtıcıydı.

"Nasıl olur da senin kadar güzel biri..." Kelimelerimi dikkatle seçerek durakladım. "Hiç kimsenin..."

Kaşığını özenle yere bıraktı. "Tıp fakültesiyle çok meşgul olduğuma inanır mısın? Ve sonra kaza hayatımı bir tür kaosa sürükledi."

"Çok meşgulüm. Bir şey için mi?" Tıp öğrencilerinin zeki olduğunu sanırdım. Kıvrımlı vücudunun tam olarak ne için yaratıldığını ona göstermeden gitmesine izin verdiklerine göre öyle değilmiş meğer. Ona öğretebileceğim onca şeyin görüntüsü zihnimi doldurdu.

Peçetesiyle oynadı. "Randevularım oldu. Birkaç öpücük. Ama kayda değer bir şey yok. İstatistiklere göre, yirmili yaşlarının sonundaki insanların yaklaşık yüzde on beşinden daha azı hâlâ-"

"Ella." Onun huzursuz ellerini kendi ellerimle yakaladım. Parmakları benim yaralı parmaklarıma kıyasla küçük ve narindi. Bu zıtlık içimdeki ilkel bir şeyin memnuniyetle başını sallamasına neden oldu. Sonra tabii ki düşüncelerim

diğer zıtlıklarımız. Onun kıvrımları, benim sertliğim. Lanet olası sertliğim. Sessizce inledim, sikim pantolonumun içinde çelikten bir çubuk gibi zonkluyordu. "İstatistiklerden alıntı yapmayı bırak."

"Bay Sutton," dedi kibarca, başparmağımın bileğine değdiği yerde nabızı hızlansa da. "Bana bu şekilde bakarken elimi tutacaksanız, sakın kalmak için tüm sinir sistemini ezberlemem gerekecek."

Benden bir kahkaha kaçtı. "Öyle mi?"

"Kesinlikle. Şu anda tetiklemekte olduğunuz otonomik tepkiden başlayarak."

Tek kaşımı kaldırdım. "bu hangisi?"

Sanki kendi sözlerinden etkilenmemiş gibi doğrudan gözlerimin içine baktı. Ben farklı olduğunu biliyordum. Bir bedenin belirli koşullar altında neden ve nasıl tepki verdiğini ezbere biliyor olabilirdi, ama ben de biliyordum. Korkunun, üzüntünün, kırılganlığın işaretlerini biliyordum. Gözümün içine baka baka kabadayılık yapmanın ne demek olduğunu biliyordum. Ve klinik terimlerinin ve şımarıklığının altında gergin olduğunu görebiliyordum. Heyecanlı ama gergin.

"Külotumun ıslak olduğunu. Çok, çok ıslak."

Başımı ellerimin arasına almak istedim. Gezegenlerin dizilişi hayatımda bu ana neden olduysa lanet okumak, sonra da dönüp lanet olası kaderime teşekkür etmek istedim.

"Yaramaz kızlar edepsiz konuştuklarında ne olur biliyor musun?" Mırıldandım, gözlerinin genişlemesini ve koltukta yaptığı hafif ayarlamayı izledim. Sıcak ve ağırlı mıydı? Vücudu neye ihtiyacı olduğunu biliyor muydu? Ne istediğini?

"Hayır," fısıldadı, elleri birbirine kenetlenmişti.

"Bana daha önce ne yaptığını söyle, Ella." Az önce çizgiyi biliyordum. Geri dönüşü olmayan noktanın ötesine geçmiştim. Ama umurumda değildi. Bu kadın için koca bir orduyu bile savuşturabilirdim. Dudaklarının tek bir tadı, ellerinin tek bir dokunuşu için. Biz konuşurken bile kalçalarının içini kapladığını bildiğim o baldan bir yudum için.

"Öpüşme. Hafif sevişme. Belden aşağısı yok," diye yumuşak bir şekilde tekrarlardı.

"Kaç kişi? Kaç erkek sana dokundu?" Masum dokunuşları düşünmek bile beni kıpkırmızı yapıyordu.

"İki. Biri lisede. Biri üniversitede."

"Hiç kimse seni tatmadı mı?" Gözlerindeki ifadeden ne istediğimi çok iyi bildiğini anladım. Hiç bir erkek onun tatlı

Kuku mu?

"Hayır." Cevabı sadece bir fısıltıydı ama ben duymuştum. Ruhumun derinliklerinde duymuştum.

"Tam olarak ne öneriyorsunuz, küçük doktor?"

Omuzlarını dikleştirdi. "Bana yeniden araba kullanmayı öğretirken... belki bana başka şeyler de öğretebilirsin diye teklif ediyorum."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ella

"Dr. Hawkins, resepsiyonda taktik teçhizat içinde oldukça korkutucu bir adam bekliyor."

Hemşire ödünç aldığım ofisimin kapısından beni çağırdığında neredeyse üzerinde çalıştığım dosyayı düşürüyordum. Memleketim Middleton'dan sadece birkaç mil ötedeki Hope Peak kasabasında bir doktorun pediatri muayenehanesini devralmayı kabul etmiştim. Manzara değişikliğine ihtiyacım vardı. Dürüst olmak gerekirse, ağabeyimin dikkatli ve aşırı korumacı gözlerinin altından çıkmaya ihtiyacım vardı. Buraya gelmemin iki nedeni vardı. Doktorun bazı kişisel sorunlarıyla uğraşırken yerine bakacak birine ihtiyacı vardı ve ciddi ciddi emekli olmayı düşünüyordu.

Middleton'daki hastanede çalışmayı çok sevmeme rağmen, kendi muayenehanemin olmasını çok istiyordum. Az önce adımı söyleyen hemşire Sally liseden arkadaşımı ve bu fırsat için benimle iletişime geçmişti.

"Ella, beni duydun mu?" Kafasını kapı çerçevesinden uzattı. Benim gibi onun da doğru yerlerde kıvrımları vardı, ama benden farklı olarak parmağında bir yüzük ve evde sevgi dolu bir kocası vardı. Buna utanç verici bakire durumumdan bile daha çok imreniyordum. Gerçekten istediğim şey sadece yatağımı paylaşacak biri değildi; Pazar sabahı kahvesini paylaşacak, boya renkleri hakkında tartışacak, yanımda yaşlanacak birini istiyordum.

Tabii ki Cole'un yüzü anında düşüncelerimde canlandı. Benim potansiyel adayım... her şey için mi? Dürüst olmak gerekirse, onunla nasıl yüzleşeceğimi bilmiyordum. Çirkin teklifimden sonra değil. Bütün günümü teklifimden sonra nasıl taş gibi bir sessizlik içinde oturduğunu, sanki ona defibrilatörle vurmuşum gibi baktığını düşünerek geçirdiğimden değil. Ya da beni son derece çekici bir Terminatör gibi mırıldanarak 'Geri geleceğim' diyerek nasıl bıraktığını.

Hayır. Bunu hiç düşünmemiştim.

"Bu benim... şoförüm." Cole'un ne olduğunu anlatmak için bu kelime yetersiz kalıyordu. Güvenlik uzmanı mı? Yürüyen fantezi mi? Penthouse mektubunun tıp kitabı versiyonu gibi krep yerken teklif ettiğim adam mı?

"Sürücü mü?" Sally bir kaşını kaldırdı. "Tatlım, bu adam kahvaltıda taş yiyor gibi görünüyor ve bir kamyonu bench press yapabilir."

Ve vardı. Çok daha fazlası. Bu sabahki kahvaltının her anını yeniden yaşamamak için bütün gün uğraşmışım. Ona gerçekten uyarılma istatistiklerinden alıntı yapmış mıydım? Ondan kişisel seks öğretmenim olmasını mı istemiştim? Eyvah. Beynimin reset düğmesine ihtiyacı vardı.

"O benim kardeşimin arkadaşı," demeyi başardım. "Kazadan sonra, ben hala..." Sertçe yutkundum. "Araba kullanmak. Karda."

Anlayış yüz ifadesini yumuşattı. "Bu zaman alır."

Başımı salladım, zorlamadığı için minnettarım. İki yıllık terapi panik ataklara iyi gelmişti.

"Jake -kardeşim- Cole'dan ben buradayken beni gezdirmesini istedi." Ben de ona beni doğruca orgazma götürmesini söyleyerek karşılık verdim. *Pürüzsüz, Ella. Gerçekten pürüzsüz.*

"Oh," dedi, sanki bir şey hatırlıyormuş gibi. "Elit Taşımacılık'ın bir parçası mı? Hope Peak'te gerçekten iyi iş çıkarıyorlar. Kimsenin riske girmeyeceği zamanlarda hastaneye acil nakil yapmak için çılgın hava koşullarımıza bile göğüs gerdiler."

Bu Cole'un sesine benziyordu. Ve Jake. İki kahraman.

Sally bana keskin gözlerle baktı. "Yüzündeki ifadeden anladığım kadarıyla bu olayda onun şoförün olmasından daha fazlası var."

Belki, diye düşündüm. Umarım, zihnimde parmaklarımı çaprazlayarak. "Onun sağlayabileceği ek bir hizmet önermiş olabilirim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kızım, onu tıbbi terminolojiyle baştan çıkarmaya mı çalıştın?" Doktorun yerine bakmayı kabul ettiğimde muayenehanenin grup katılmışım. Hemşireler ve personel, gergin olduğumda terminoloji ve istatistik saçma alışkanlığımı çabucak öğrenmiş ve çok tatlı bir şekilde destekleyici olmuşlardı.

"Belki mi?" Yüzümü kapatarak inledim. "Ona uyarılma istatistiklerinden alıntı yaptım. Kreplerin üzerinde. Bunu kim yapar ki?"

Sally'nin kahkahası küçük ofiste yankılandı. "Sadece sen, tatlım. Sadece sen. Peki Bay Uzun-Karanlık ve Taktik nasıl karşılık verdi?"

"O yapmadı." Parmaklarımın arasından baktım. "Orada öylece oturup şaşkın şaşkın baktı, sonra da tam bir sessizlik içinde beni buraya getirdi. Sanırım onu kırdım. Can

cinsel hayal kırıklığı ve aşağılanma yüzünden mi ölüyorsun? Çünkü bu belgelenmiş bir tıbbi durum olmalı."

"Bunun sigorta kapsamında olduğunu sanmıyorum." Kolumu okşadı. "Ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, yirmi dakikadır burada ve seni bulmak için ofise hücum edecekmiş gibi görünüyor."

Kalbim çırpındı. Kahvaltıda gözlerinin nasıl karardığını hatırlamak yerine günü hastalara odaklanarak geçirmeye çalışmışım. İstatistiklerden alıntı yapmaya başladığımda ellerinin kahve fincanının etrafında nasıl kenetlendiğini. Adımı söylediğinde sesindeki hırıltıyı.

"Bana bir konuda söz verir misin?" Bana ceketimi uzattı. "Sonunda sana o 'ek dersleri' vermesini sağladığında, ileri tekniklere geçmeden önce temel anatomi ile başla."

"Bunu asla unutmayacağım, değil mi?"

"Hiç şansın yok." Sırıttı. "Şimdi git adamını getir. Ve unutmayın, en iyi performans için doğru nefes alma teknikleri şarttır."

"Senden nefret ediyorum," diye mırıldandım ama kapıya yönelirken gülümsüyordum.

Gerçek şu ki, Cole beni güvende hissettirdi. Korunmuş. Ve tıbbi terminolojimin tam olarak yakalayamadığı binlerce başka şey. Onu her düşündüğümde tenimin karıncalanmasına ve kalbimin çarpmasına neden olan şeyler.

Onu bekleme odasında gördüğümde de tam olarak böyle oldu. Ölümcül bir yetkinlik ve zar zor dizginlenen bir güç yayan, taktik giyimli bir kas duvarıydı.

Ve seks. Yürüyordu, bir sopanın üzerinde seks homurdanıyordu.

İçeri girdiğim anda kafasını kaldırdı, o karanlık gözler yırtıcı bir odaklanmayla bana kilitlendi. Midem, tıbbi koşullarla hiçbir ilgisi olmayan bir takla attı ve her şey beni bütünüyle yutmak istiyormuş gibi bana bakmasıyla ilgiliydi.

"Bay Sutton." Sesimin sadece biraz titremesinden gurur duyuyordum. "Umarım çok beklememişsinizdir."

Çenesi gerildi. "Hayır. Gitmeye hazır mısınız?"

O ses. Aman Tanrım. Kontrollü madde olarak sınıflandırılmalıydı. I. derece bağımlılık yapıcı, şu anda kabul edilmiş bir tıbbi kullanımı yok, kötüye kullanım potansiyeli yüksek.

Bana dokunmadı -sabahtan beri dokunmamıştı- ama otoparka doğru yürürken arkamdaki varlığı fiziksel bir okşama gibiydi. Onun o kadar farkındaydım ki bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldım.

Harika. Artık sızlanan aşk romanı kahramanlarından biriydim. Sırada ne vardı? Bayılmak mı? Aslında, mevcut kalp atış hızım ve periferik kan damarlarımda meydana gelen vazodilatasyon göz önüne alındığında, senkop tamamen söz konusu değildi.

"Yine yapıyorsun," dedi kapımı açarken. "Neyi yapıyorum?"

"Tıbbi terimlerle düşünmek. Bu sabahı düşünmekten kaçınıyor musun?"

Bu, bu sabahı düşündüğü anlamına mı geliyordu? Yapıp yapmayacağına karar vermek... "Bu bir başa çıkma mekanizması."

Dudakları kırırdadı. "Arabaya bin, küçük doktor. Yüksek kalp atış hızlarıyla ilgili istatistiklerden alıntı yapmaya başlamadan önce."

"Aslında, ortalama dinlenme kalp atış hızı dakikada altmış yüz atımdır, ancak akut uyarılma durumlarında-"

"Ella." Tanrı yardımcım olsun ama adımlı böyle hırıldayarak söylemesi çok hoşuma gidiyordu. Külotumu belirgin bir şekilde ıslatsa bile.

"Tamam. Şimdi arabaya biniyorum."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Cole

Ella'yı SUV'a yerleştirdim ve askeri disiplin sayesinde ellerimi kendime sakladım.

Direksiyonu sıkıca kavradım, onun koltuğunda kıvranışına değil yola odaklanmaya çalıştım. Kulübeye giden dağ yolundaki her viraj işkence gibiydi. Bütün gün onun teklifini düşünmüştüm. Dizlerini ayırdığımı, elimi kalçasından yukarı kaydırđığımı, tıp kitaplarının tam olarak neyi atladığını gösterdiğimi hayal ettim.

Bekaretini almayı düşünmüştüm.

Ona bir erkek ve bir kadın arasında olabilecek tüm lezzetli ve kötü şeyleri göstermekten.

Benimle onun arasında.

"Diřlerini mi gıcırdatıyorsun?" Sesi hem endişeli hem de biraz eğlenceliydi. "Bu temporomandibular eklem disfonksiyonuna yol açabilir, biliyorsun."

"Gergin olduğunuzda hep böyle doktor gibi mi davranırsınız?"

Küçük bir kahkaha attı. "Uyarılmanın aslında bilişsel işlevi bozabileceğini biliyor muydunuz? Bununla ilgili büyüleyici bir çalışma var-"

"Ella." Adımı inledim.

"Yani. Bu sabah hakkında." Ellerini kucağında kavuşturmuş, sanki hava durumunu tartışacakmışız gibi oturuyordu ve benim tek düşünebildiğim, onun içini boşaltmaktı. Onu çok yaramaz, eski bir bakireye dönüştürmek.

"Bu sabah hakkında," diye kabaca yineledim. "Ne istediğinin farkında mısın? Ne teklif ettiğinin?"

"Evet." İnatla çenesini kaldırdı. "Ben bir doktorum. Mekanığı anlıyorum-"

"Dur. Bu mekanikle ilgili değil, Ella. Bu, sadece okuduğunuz her şeyi alıp gerçeğe dönüştürmemle ilgili. Bu benimle ilgili.

ilk olman." *Senin tek*, diye ekledim sessizce kendi kendime. "Bu, sana dokunmayı düşünebilecek başka herhangi bir erkek için seni mahvetmemle ilgili."

"Oh." Doğrudan sikime giden küçük bir ses çıkardı. "Ben de tam olarak bunu istiyorum."

Beni yandan becer.

"Bu sabahki utangaç küçük doktora ne oldu?" Direksiyonun kavrayışımın altında bükülmemesine şaşırmıştım.

Beni çılgına çeviren o küçük seksli kahkahasını attı; masumiyet ve günah.

"O hala burada. Ama görünüşe göre bakire olmak beni

"Bu konsolun üzerinde sürünmek ve sana bir kovboy kızı gibi binmek istiyorum." Neredeyse yoldan çıkıyordum.

"Kahretsin." Sikim on saniye içinde tahtadan çeliğe dönüştü. Daha fazla sertleşebileceğimi düşünmemiştim. Ama bu kadının biraz edepsiz konuşması, öfkeli ereksiyonumla çivi çakabileceğimi düşündürdü.

"Neden sinirlendiğinizi anlamıyorum. Ben sadece biyolojik gerçekleri söylüyorum. Fiziksel olarak son derece çekici bir örneksiniz ve vücudum buna tamamen doğal tepkilerle karşılık veriyor."

"Bu amının ıslak olduğu anlamına mı geliyor?"

Soruma cevap vermedi ama nefesi kesildi. "Sen... sen aslında evet demedin. Teklifime. Tıbbi çalışmaları durdurabilirim," diye zayıf bir teklifte bulundu. "Yapmamı istiyor musun?"

"Sikeyim hayır." Dengesiz bir yarış arabası sürücüsü gibi kulübenin otoparkına girip motoru durdurduğumda kelimeler ağzımdan patladı. "Seni tam olarak böyle istiyorum. Masum, baştan çıkarıcı ve beni aklımı başımdan alacak şekilde. Bu da beni en kötü piç yapıyor, çünkü sen Jake'in kız kardeşi ve benim müşterimsin. Sana yardım ediyor olmalıydım, seni nasıl yoldan çıkaracağımı düşünmemeliydim."

"Ya... Ya beni bozmanı istersem? Tıbbi olarak konuşursak, cinsel hayal kırıklığı..."

Ben sert bir kahkaha atarken sözleri kesildi. "Sinir bozucu olmak mı? İnan bana tatlım, bunu ilk elden biliyorum." Bakışları bana, pantolonumun altında gizleyemediğim sert çıkıntıya kaydı. Fermuarımı açıp sikimi çıkarmak ve bana ne yaptığını ona göstermek istedim. Ona ne yapmak istediğimi.

"Sana güveniyorum," diye fısıldadı.

Ve bir anda onu öptüm, tek kelime etmeden kaderimizi mühürledim.

Ağızıma karşı şaşkın bir ses çıkardı ve bu ses kısa sürede yumuşak bir iniltiye dönüştü. Deneyimsiz olduğumu söyleyebilsem de öpücüğe hevesle karşılık verdi. Bu da beni daha da sertleştirdi. Onu daha da çok istememe neden oldu. Dudakları yumuşak ve dolgundu ve tadı cennet gibiydi. Öpücüğü nazik tutmaya çalıştım, vücudumun arzuladığı sıcak ve aç teması ona verme isteğimi dizginledim. Ama elleri gömleğimi kavramak için yukarı kalktığında, içimde bir şeyler koptu.

Başının arkasını kavradım, ağzını altıma aldım, dudaklarımla ve dilimle onu tam olarak nasıl öpmek istediğimi öğrettim. Onu nasıl becermek istediğimi. Çabuk öğrenen biriydi, benim küçük doktorum. Alt dudağını dişlediğimde inledi ve bana doğru açıldı.

Sikeyim. Tadı vanilya, kahve ve... Benimki gibiydi. Tadı benimki gibiydi. Küçük nefes alışları ve inlemeleri tüm fantezilerden daha iyiydi. Ve bugün onlardan çok vardı. Yüzüm onun tatlı kalçalarının arasına gömülmüştü... vücudu geriliyor, tamamlanma çığlıkları atıyordu.

Boştaki elimi beline doğru kaydardım ve onu orta konsolun üzerine doğru çektim.

"Cole," diye nefes aldı ağızıma karşı. "Hissediyorum... Ben... Bu vazokonjesyon mu?"

Daha çok yarım bir kakhaha atarak öpüşmeyi kestim. "İlk öpüşme seansında tıbbi terminolojiyi ancak sen kullanırsın."

"Bu mu yani?" Şaşkın görünüyordu, dudakları öpücüğümde şişmişti. "Gergin olduğumda beynim tıbbi terimlere kısa yoldan ulaşıyor. Ya da heyecanlandığımda. Ya da ikisini de. Öpüşmenin oksitosin salgılattığını biliyor muydun?"

Bu sefer daha sert bir öpücükle onu susturdum. Bana karşı eridi, o bağımlılık yapan küçük sesleri çıkardı. Onu konsolun üzerine kadar çekmek ve bana binmesine izin vermek istedim. Ama ilk seferi için değil. Birlikte ilk . Ağızımı boğazına doğru sürükledim ve nabızı dilimin altında zıpladı. "Hâlâ benden alıntı yapmak istiyor musun, küçük doktor?"

"Ben... Biz ne hakkında konuşuyorduk?"

"Düşünmeyi bırakıp sadece hissettiğinde böyle olur." Nabız noktasını hafifçe emdim, onu işaretlememeye dikkat ettim. Henüz. "Artık tıbbi terimler yok. Sadece nasıl hissettiğini söyle."

"Güzel," diye nefesi kesildi. "Çok iyi. Bilmiyordum... Yani, teorik olarak biliyordum."

Ona dokunmadan duramadım. Pantolonunun üzerinden amını avuçladım ve avucumu tümseğinin üzerinde gezdirdim. "Benim." Sahipliğimi vurguladım

boğazında keskin bir ısırlıkla. "Kukum."

"Senin," diye fısıldadı. Bir parmağımı kıyafetlerinin üzerinden uzunlamasına yarığına bastırdım ve ona gelecek olanın tadını verdim. Nasıl boşalacağını. Ama sonra.

"Durmak zorundayız," diyebildim. "Tabii seni burada, cipin içinde götürmemi istemiyorsan."

Gözleri karardı. "Bu mümkün mü?"

"Ella." Gözlerimi kapadım, ona kadar saydım. "Beni öldürüyorsun, tatlım."

"Teknik olarak, cinsel uyarılma aslında ölüme neden olmaz. Nadir vakalar olsa da-"

Onu tekrar öptüm, hızlı ve sert bir şekilde, sadece susturmak için. Geri çektiğimde gülümsüyordu.

"Beni tıbbi konuşmamı engellemek için mi öptün?" "Belki de." Ben de sırtımdan. "İşe yarıyor mu?"

"Bilmiyorum. Birkaç tıbbi terim biliyorum. Beni çok öpmen gerekebilir."

Lanet olsun. Aynı anda hem sevimli hem de seksi olmayı nasıl başarıyor?

Pencereden gelen bir ses ikimizin de sıçramasına neden oldu. Yaşlı bir çift bize baktı, kadın bize bilmiş bir gülümseme ve başparmağıyla onay verirken kocası sadece başını salladı.

Ella kıkırdamaya başladı ve yüzünü göğsüme yasladı. "Aman Tanrım. gençler gibi yiyiştiriyoruz."

"Teknik olarak," dedim doktor sesini taklit ederek, "yüksek uyarılma durumları muhakeme yeteneğinin bozulmasına ve-"

Göğsüme vurdu. "Tıbbi hatlarımı çalmayı bırak."

Elini tuttum ve avucuna bir öpücük kondurdum. "İçeri gir, küçük doktor, tutuklanmadan önce. Biraz uyu. Eğitimle ilgili isteklerini yarın konuşuruz."

Gitmesine izin vermek için kendimi zorladım. Ama onun binanın içinde kayboluşunu izlerken tek düşünebildiğim tadının nasıl olduğuydu. Adımı inlediğinde sesinin nasıl çıktığı. Bana ne kadar mükemmel uyduğunu.

Ancak o güvenli bir şekilde içeri girdiğinde tuttuğum nefesi dışarı verdim.

"Siktir." Alnımı direksiyona yasladım. "Jake beni öldürecek."

ALTINCI BÖLÜM

Ella

"İyi uyudun mu?"

Ertesi sabah otel odamdan çıkarken Cole'un derin sesi beni sıçrattı. Duvara yaslanmış, sabahın yedisinde taktik teçhizatıyla haksız yere çekici görünüyordu. Dünkü öpücüklerin anısı - ve ilham verdikleri hayaller - külotumu bir kez daha ıslattı.

"Güzel. İyi. Normal REM döngüleri ve her şey." Anahtar kartımı karıştırdım. "Yine de beklenti standart uyku düzeninde bozulmaya neden olabilir."

"Beni düşündün mü?" Duvarı iterek beni kapıma doğru sıkıştırdı. "Kendine dokunduğunda?"

Ağzım kurudu. "Bu... bu çok kişisel bir soru."

"Bebeğim, çok kişiselleşmek üzereyiz." Sesi düştü. "Seni düşündüm. Bütün gece. Benim için ne kadar ıslak olacağını. Ne kadar sıkı. İçine gömüldüğümde ne kadar mükemmel hisseceğini. Yani. Sikerken. Derine."

Kalbim boğazımda ona baktım. Bu ne anlama geliyordu? "Öyle ?"

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Oh, evet, küçük doktor."

Yeni bir ıslaklık dalgasıyla birlikte içime bir rahatlama dalgası yayıldı. "Güzel, güzel. Aşamalı maruz bırakma terapisine dayanan teorik bir çerçeve hazırladım-"

İki elini başımın yanında birleştirerek sözümü kesti. "Hayır, bebeğim. Ders planına gerek yok. Seni becereceğim. İyice. Tekrar tekrar. Bildiğin tüm tıbbi terimleri unutana kadar. Hatırladığın tek kelime benim adım olana kadar."

"Bu... bu kulağa gayet kabul edilebilir geliyor."

Sonra gülümsedi, geri adım attı, profesyonel maskesi tekrar yerine oturdu. "Hadi gidelim."

Ofise giderken tek düşünebildiğim, bozmayı kabul etmiş olmasıydı. Ayak kemiklerini sayarak dikkatimi dağıtmaya çalıştım ama

Sonra direksiyonun üzerindeki ellerine bakma hatasını yaptım ve aklım doğrudan o ellerin bana ne yapacağına gitti.

"Yine tıbbi terimlerle düşünüyorsun," dedi bana bakmadan. "Nasıl anladın?"

"Gözlerinin arasında küçük bir kırışıklık var. Çok sevimli." Sesi sertleşti. "Hiçbirini hatırlayamayana kadar seni öpmek istememe neden oluyor."

Öfkelendim. "Bende kırışıklık olmaz. Gerçi corrugator supercilii kası geçici olarak-"

"Bu gece," diye kesti. "Özel bir şey ayarladım." Sesindeki vaat beni kıvrandırdı. "Özel mi?"

". " Gülümsemesi yarı hoşgörölü, yarı memnun bir erkek gülümsemesiydi. "İş sırasında bunu çok fazla düşünmemeye çalış."

Tabii ki tek düşünebildiğim buydu. Bu ve bana verdiği veda öpücüğü. İlk defa Fransız öpücüğü kelimesinin anlamını gerçekten anlamıştım.

"Dünyadan Dr. Hawkins'e." Sally'nin sesi beni gerçekliğe geri döndürdü.

"Az önce tabloya 'boğaz enfeksiyonu' yerine 'cinsel ilişki' yazmışsın."

"Ne dedin? Hayır, ben yazmadım." Ama orada benim el yazım vardı.

Çizelgeyi elinden kaptı ve hatamı hızla düzeltti. "Tamam, dököl bakalım. Ne oldu?"

"Cole teklifimi kabul etti," diye fısıldadım. "Ekstra dersler hakkında."

"Seks dersleri mi?" Sally neredeyse ciyak ciyak bağıırıyordu. "Öğle yemeğinde acil alışveriş gezisi. Tartışmak yok."

"Alışveriş mi?" Gözlerimi kırptım. "Ne için?"

Dramatik bir göz devirmesi yaptı. "Ne düşünüyorsun? Şu anda giydiğin pratik pamuklu külotlardan daha seksi bir şeye sahip olma ihtimalinin düşük olduğunu biliyorum."

Gözlemini ne reddettim ne de doğruladım. "Pamuğun nesi var? Nefes alabilir ve hijyeniktir."

"Her şey," diye açıkladı. "Bu geceki gibi bir gece için pamuklu külotla ilgili her şey yanlışı. Bu bir dantel ve ipek durumu."

İşte bu şekilde kendimi öğle tatilimde lüks bir iç çamaşırı mağazasında, muhtemelen tıp fakültesindeki son dönemimin ders kitaplarından daha pahalıya mal olan dantel parçalarıyla çevrili buldum.

"Ama bu malzemenin esneklik katsayısı yeterli desteği sağlayamaz," diye itiraz ettim Sally kumaştan çok ipe benzeyen bir şey uzatırken. Açıkçası, kıvrımlı vücuduma giymek bir yana, bununla ne yapmam gerektiğini bile bilmiyordum.

"Dur." Çok dantelli, neredeyse içi görünen bir sütyeni havaya kaldırdı. "Artık iç çamaşırlarının tıbbi analizini yapmak yok. Bu destek ya da nefes alma kabiliyetiyle ilgili değil. Bu, o adamın beynine kısa devre yaptırmakla ilgili."

"Ama-"

"Aması yok. Aslında, evet popo. Bu seninkinde harika görünecek."

Giysiye şüpheyle baktım. "Benim kıvrımlarımla mı? Hiç sanmıyorum." Normalde tercih ettiğim bir çift erkek külotuna uzandım.

"Oh, tatlım. Sana kıvrımlar hakkında bir şey söyleyeyim." Kendi şehvetli vücudunu işaret etti. "Şunu görüyor musun? Beş yıldır evliyim ve James'im bana hâlâ tatlıymışım gibi bakıyor. Cole gibi erkekler mi? Onlar bir kadın ister, askı değil."

"Ama tıp fakültesinde bir adam şöyle demişti-"

"Gerçek bir kadınla başa çıkamayan bir tıp fakültesi öğrencisinden daha alıntı yaparsan, sana gerçeklik kontrolü reçetesi yazacağım." Rafları kararlılıkla karıştırdı. "Bu konuda bana güven. Cole'un seni kucağına aldığına sana nasıl baktığını gördüm. Sanki saklamaya çalıştığın o kıcıncıdan bir ısırmak almak ister gibiydi."

Yüzümün alev aldığını hissettim. "Sally."

"Ne? Ben sadece gerçekleri söylüyorum." Nefesimi kesen lacivert bir takım çıkardı. "Şimdi de bu mu? Bu ona İngilizce konuşmayı unutturacak. Muhtemelen nefes almayı da."

"Çok güzel ama..." Dantele tereddütle dokundum. "Ben her zaman çok... fazla oldum. Erkek sakınlar derdi ki-"

"Diğer asistanlar," diye sözümü kesti, "hem zeki hem de güzel bir kadından korktular. Cole'un sana bakıp çok şey gördüğünü mü düşünüyorsun? O adam sana bir ziyafetmişsin de açlıktan ölüyormuşsun gibi bakıyor."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Sesimin bu kadar kısık çıkmasından nefret ediyordum.

"Kızım." İç çamaşırlarını karıştırmayı bırakıp tamamen yüzüme baktı. "James'im ne diyor biliyor musun? Tanrı'nın en iyi kadınlara kıvrımlar verdiğini çünkü düz çizgilerin kalp yapmadığını söylüyor."

Göğsümdeki gergin bir şey gevşedi. "Bu... aslında gerçekten çok tatlı."

"Aynen öyle. Ve Cole'un lobide seninle göz göze gelme şeklinden Sabah mı? Bu iç çamaşırı üzerinde uzun süre kalmayacak."

yapısal bütünlüğünü hesaplayın." Yığınımıza üç set daha ekledi. "Şimdi fazla düşünmeyi bırakın ve bunları denemeye başlayın. Karşımızda nutku tutulacak bir adam var."

Ofis kapandığında sinirden harap olmuştum. İlk kez cinsel ilişkiye girmekle ilgili tüm tıbbi metinleri okumuştum ama hiçbirini beni lobide beni bekleyen Cole'un gözlerindeki bakışa hazırlamamıştı.

"Hazır mısın?" Sesinde karanlık vaatler vardı.

Skandal alışverişlerle dolu çantamı kavradım. "İlk cinsel karşılaşmalar genellikle-"

"Ella." Elini koyarak beni cipe doğru yönlendirdi. Bu öylesine koruyucu ve hükmedici bir hareketti ki, tabii ki külotumu bir kez daha kremledim. Daha fazla pamuk almalıydım diye düşündüm neredeyse histerik bir şekilde. Bunu çok istiyordum. Onunla birlikte olmayı. Ama her şeyi berbat etmekten korkuyordum. "İstatistikler hakkında düşünmeyi bırak."

"Elimde değil. Penetratif ilişkinin ortalama süresinin yaklaşık olarak-

"Güven bana, küçük doktor." O hınzırca seksi gülümsemelerinden biriyle kapımı açtı. "Bu geceyle ilgili hiçbir şey sıradan olmayacak."

Otele vardığımızda beni odama götürdü ve hafta sonu için bir çanta hazırlamamı emretti. Sonra asansöre bindik ve yukarı çıktık. Şaşkınlıkla ona baktım. Cevap vermedi, sadece kapılar açıldığında beni bir süite götürdü. İçeride perdeler çekiliydi ama yumuşak ışıklandırma ve elektrikli şöminenin parıltısı odaya sıcak ve rahat bir hava veriyordu. Açık kapı aralığından devasa bir yatağın üzerine serpiştirilmiş gül yapraklarını görebiliyordum.

"Burada benim evimden daha rahat edeceğini düşündüm. İlk defa." Gözlerindeki sıcaklığa rağmen sesi nazikti. "Yine de içimden bir ses romantik ortam ve oksitosin üretimiyle ilgili bir araştırmadan alıntı yapmak üzere olduğunu söylüyor."

Ağzımı kapattım, yakalandım.

Bana doğru yürürken attığı kahkaha saf günahtı. "Artık çalışma yok. Artık istatistik yok. Sadece sen, ben ve sana öğreteceğim tüm lezzetli pis şeyler."

Elleri gömleğimin altına kayarken, belki de düşünmeyi bırakıp uygulamalı deneyimle öğrenmeye başlamanın zamanı geldiğine karar verdim.

YEDİNCİ BÖLÜM

Cole

Sonunda onu kollarıma aldığıma inanamıyordum.

"Duş almalıyım," dedi uzun, kalın kirpiklerinin arasından yukarı bakarak. "Uzun bir gündü."

"Tamam." Tabii ki hemen onu duşta, ıslak ve çıplak, ellerimin teninde gezindiğini, ona kesinlikle anatomi ders kitaplarında olmayan şeyleri öğrettiğini hayal ettim.

Kollarını boynuma ve ben de onu kendime çektim. "Yüzündeki bu gülümsemenin sebebi ne?"

"Hafta sonu bitmeden sana öğreteceğim bir dersi düşünüyordum. Duşta." Onu öpmek istedim ama kontrolümü kaybetmekten ve ona ihtiyacı olan zamanı verememekten korkuyordum. Bu yüzden onu doğruca yatağa götürmeden önce gitmesine izin verdim. Geceyi çok hızlı geçirdim. "Kalp atışların hızlandı. Bahsettiğin vazokonjesyonu mu yaşıyorsun?"

"Aslında." Sevmeye başladığım o asil ve düzgün sesiyle cevap verdi. "Eretil dokularıma artan kan akışı, vajinal kayganlaşma ve-" dahil olmak üzere birçok fizyolojik tepki yaşıyorum.

Homurdandım, tıbbi terimlerin ortasında sözünü kestim. "Klinik terimler hakkında ne demiştin, küçük doktor?"

"Sen başlattın." "Ve ben bitireceğim."

"Bana söyleyip duruyorsun. Ama ne zaman başlayacaksın?" Cesaretini topladığını görebiliyordum.

Eğildim ve ağzımı kulağının yanına yerleştirdim. "Önce ne öğrenmek istersin?"

"I..." Sesi nefes nefese çıkmıştı. "İstiyorum..."

"Anlat bana." Sakallı çenemi boynunda gezdirerek soluk soluğa kalmasına neden oldum. "O çok sevdiğin tıbbi terimleri kullan. Bana tam olarak ne öğrenmek istediğini söyle."

"The..." Sertçe yutkundu. "Meme dokusunun oral uyarımına verilen fiziksel tepki mi?"

Gülmekle inlemek arasında bir ses çıkardım. "Az önce benden tıbbi terimlerle göğüslerini emmemi mi istedin?"

"Belki." Yüzü alev alev yanıyordu.

"Sen," dedim kabaca, "kelimelerle anlatılamayacak kadar değerlisin. Sana ne öğretmek istediğimi bilmek ister misin?"

"Evet, lütfen."

"Sana dilimin altında nasıl parçalanacağını öğretmek istiyorum." Dişlerim onun nabız noktasını sıyırdı. "Tıbbi terimler yerine benim adımları inlediğini duymak istiyorum. Tıp çantanda sakladığın o aşk romanlarının tam olarak nelerden bahsettiğini sana göstermek istiyorum."

Ciyakladı. "Bunları gördün mü?"

"*Dağ Adamının Bakiresi*'nin çantanızdan çıktığını fark etmemek zor. Araştırma mı yapıyorsunuz, küçük doktor?"

"Ön çalışmalar erotik materyal okumanın cinsel uyarılmayı artırabileceğini ve-"

Ağzım onunkini yakaladı, sıcak ve talepkârdı ve içimde eridi. Ellerimi kalçalarından aşağı kaydırarak onu kendime doğru çektim ve sert sikimi hissetmesini sağladım. Onu ne kadar istediğimi, ne kadar-

Bir telefon çaldı.

Benimkini. Ve kimin aradığına dair korkutucu bir his vardı içimde.

İkimiz de zor nefes alarak ayrıldık. Ben küfrettim, o da kıkırdadı. "Telefonuna bak. Zaten düş almam gerekiyor."

"Git." Onu tekrar öptüm, hızlı ve sert. "Seni ilk kez duşa sokmanın kötü bir fikir olduğunu unutmadan önce."

"Oh." Bu fikir karşısında gözleri büyüdü ve önümüzdeki birkaç gün hayatta kalamayabileceğimi fark ettim.

Yüzünü avuçladım, başparmaklarımla yanaklarını okşadım. "Seni aldığımda, acele etmek istemiyorum. Doğru şekilde yapmak. Bir telefon görüşmesi yüzünden acele etmeyeceğim."

Telefonum benimle alay edercesine çalmaya devam etti.

"Git duşunu al," dedim kabaca. "Ben bize yemek söyleyeceğim. Ya Ella?" "Evet?"

Gözlerim karardı. "Akşam yemeği için düğmeli bir şeyler giy. Daha sonra sana meme uyarımını öğretirken kolay erişim istiyorum."

Uzaklaşmasını izledim, o kalın kalçaların salınımı neredeyse felaketim olacaktı. Dün geceyi kendimi tamamen

vidalanmış.

Ekranıma bakana kadar neredeyse işe yaramıştı. Jake'ti.

"nasıl gidiyor?" diye sordu önsöz vermeden.

Cevap vermeden önce düşün çalıştığından emin olmak için dinledim.
"Tamam."

"Bu mı? Bu kadar mı?"

Ne söylemem gerekiyordu? Kız kardeşiyle bir otel odasının ortasında, çıplak, dušta anatomi dersini beklediğimi mi? Var olan tüm kardeşlik kurallarını çiğnemek üzere olduğumu mu?

"O iyi," diye başardım. "Güvende."

"Tuhaf davranıyorsun." Jake'in sesi şüpheli bir hal aldı. "Bana söylemediğin şey ne?"

Her şeyi. "Hiçbir şey."

"Sutton."

"Her şey yolunda, Jake. Endişelenmeyi bırak. Pazartesi günü sürüş derslerine başlamayı planlıyorum." Hafta sonunu ona vücudu hakkında bilmesi gereken her şeyi öğreterek geçirdikten sonra. Ve benimkini.

"Kabul etti mi?" Sesindeki umut, içimde suçluluk duygusu yarattı. "Bu... bu iyi. Sadece... ona karşı dikkatli ol, tamam mı? Sert davranıyor ama..."

"Biliyorum." Biliyordum da. Tıbbi terimlerinin, hayata dair sihirli bir formülmüş gibi aktardığı istatistiklerin altındaki kırılganlığı gördüm.

"Öyle mi?" Koruyucu kardeş tonu ortaya çıktı.

Duş sona erdi ve ben onu rahatlatmaya çalıştım. "Biliyorum, Jake. Onunla ilgileneyeğim."

"Sana güvenebileceğimi biliyordum." Jake telefonu kapattı ve beni otel odasının ortasında dikilmiş, suçluluk duygusu içinde bıraktı. Ama Ella'nın kollarımdaki hissini, masumiyetini, ruhunu hatırladıkça başka seçeneğim olmadığını anladım. Onu benim yapacaktım.

Ella utangaç bir gülümsemeyle yatak odasından çıktı. Talimatlarıma uymuş ve suç işleme isteği uyandıran mavi düğmeli bir bluz giymişti.

Her bir düğme günaha davetiye çıkarıyordu. Kumaş göğüslerini hafifçe çekiyordu ve tek düşünebildiğim her düğmeyi yavaşça açmak, onu santim santim ortaya çıkarmak, ona o mükemmel vücudun ne olduğunu öğretmekti.

onunkinin yapabileceklerini. Kıvrımlarını sevdim. Kahretsin, düşüyor olabilirdim. Sert ve hızlı.

Zihinsel olarak başımı salladım. Oraya gitmeyecektim. Arkamda bir dizi kırık kalp bırakmamış olsam da, ilişki türünde bir adam olmadığımı erkenden fark etmiştim.

"Bu... uygun mu?" Giydiği siyah eteğin üzerindeki gömleğin eteklerini çekiştirdi. "Arkadaşım bunun atıştırmalık olduğunu söyledi. Ben de iyi olduğunu düşünmüştüm. Gerçi giysilerin neden yiyeceklerle kıyaslandığını anlamıyorum."

"Oh, sen kesinlikle bir atıştırmalıksın, küçük doktor." Bakışlarımın kıvrımlarında gezinmesine izin verdim. "Saatlerce tadına bakmak isteyeceğim türden."

Yanakları o nefis pembeyle kızardı ama gözleri karardı. "Saatler mi?"

"Mmm-hmm." Nefesinin nasıl sıkıştığının tadını çıkararak yaklaştım. "Sana tam olarak ne yapacağımı söylememi ister misin?"

Başını salladı, dişleri alt dudağını yakaladı.

"Önce," parmağımla bir düğmenin üzerinde gezindim, göğsüne tam olarak dokunmadan, "bunları çözeceğim. Teker teker. Açığa çıkardığım her santim deriyi öp." Sesim alçaldı. "Sonra ağzımı benimle dalga geçtiğin o mükemmel göğüslerine koyacağım."

"Bu... bu pek klinik bir terminoloji değil." Kelimeler nefes nefese çıkmıştı.

"Artık klinik terimler yok." Onu kollarımla destekleyerek duvara yasladım. "Seni dilimle boşaltırken yalvarmanı duymak istiyorum."

Küçük, neredeyse çaresiz bir ses çıkardı ve bu ses doğrudan sikime gitti. "İnsanlar bunu gerçekten yapıyor mu? Yani, bu konuda bir şeyler okumuştum ama..."

"Bebeğim, sana tıp kitaplarında olmayan şeyler yapacağım." Dudaklarımı kulağına değdirdim. "Bildiğin tüm teknik terimleri unutana kadar o tatlı amcığını yiyeceğim. Anatomi dersleri yerine benim adımı haykırmanı sağlayacağım."

Tüm vücudu ürperdi. "Bu... bu çok açık bir dil." "Çok mu fazla?"

"Hayır." Geri çekilmeye başladığımda gömleğimi tuttu. "Ben... Hoşuma gidiyor. Beni sıcak hissettiriyor. Ağrılı. Sanki ihtiyacım varmış gibi..."

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle." Kulak memesini ısırđım. "Söyle bana, açık ve kirli, sana ne yapmamı istiyorsun."

Bana karşı kıvrandı, kelimeler arıyordu. "İstiyorum... Seni istiyorum..."

"Şu aşk romanı terimlerini kullan," diye cesaretlendirdim, öpücüklerimi boynunda gezdirirken. "Bana en kirli fantezini anlat."

"Senden istiyorum..." Sertçe yutkundu. "Dokun bana. Her yerime. Bana o kitaplarda anlatılanları hissettir."

"Ne gibi?" Dişlerimi nabız noktasının üzerinde gezdirdim. "O kitaplar bir erkeğin ellerinin bu kıvrımlar üzerinde olması hakkında ne diyor?"

Parmaklarım bluzunun üzerinden göğsünün yan tarafını taradı ve nefesi kesildi. "Onlar... onlar ağrıtmaktan bahsediyorlar. Yanmaktan. Doldurulmaya... ihtiyaç duymaktan."

"Siktir." Bu kaba kelime onu ürpertti. "Boş mu hissediyorsun, küçük doktor? O tatlı amcığını doldurmamı ister misin?"

"Cole." Skandal yaratan ses tonu, bana doğru bastırmasıyla zayıfladı.

"Senin için çok mu kirli?" Bluzunun üst düğmesine uzandım. "Daha romantik mi olmalıyım? Ne kadar güzel olduğunu mu söylesem?" Düğme çözüldü. "Ne kadar mükemmel?" Bir düğme daha. "Bu vücudun her santimine tapmayı ne kadar çok istiyorum?"

Elleri omuzlarımı kavradı ve aynı şeyi sikime yapmaları, beni içine yönlendirmeleri için sabırsızlanıyordum. "İkisini de. Ben istiyorum. Küfürlü sözler ve romantizm istiyorum. Bu açgözlülük mü?"

"Bebeğim, istediğin her şeye sahip olabilirsin." Sütüyeninin dantelini ortaya çıkardım ve tekrar lanet ettim. Krem rengi teni, bol kıvrımlarını zar zor saran lacivert rengiyle keskin bir tezat oluşturuyordu. Sert meme uçları kumaşın üzerinde elmas noktaları gibiydi.

"Beğendin mi?" diye fısıldadı. "Sally beğeneceğini söyledi."

"Hemşire arkadaşın bir kez olsun haklıydı." Başparmağım dantelin arasından göğüs ucunu okşadı. "Şimdi bana tam olarak ne istediğini söyle. Açık ol."

"İstiyorum... oh Tanrım." Göğsünü avuçladığımda dokunuşuma doğru eğildi. "Ağzını istiyorum. Benim... benim..."

"Söyle." Yavaşça sıktım. "'Memeler' de."

"Ağzını... göğüslerimde istiyorum." Bu müstehcen kelime onun düzgün doktor sesinde kulağa çok yanlış geliyordu. "Ve istiyorum... istiyorum..."

Kapının yüksek sesle çalınması ikimizi

de dondurdu. "Oda servisi."

"Yemek mi sipariş ettin?" Şaşkınlıkla bana göz kırptı.

"Yemek yemen gerek." İsteksizce geri çekildim ve titreyen ellerimle bluzunun düğmelerini yeniden iliklemesine yardım ettim. "Senin için planladığım şey için gücüne ihtiyacın var."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne... ne planlıyorsun?"

Yakınına eğildim, nefesimin kulağını okşamasına izin verdim. "Önce seni besleyeceğim. O güzel dudaklarını çatalının etrafına sarışını izle, ben de onları sikimin etrafına sarılmış olarak hayal edeceğim."

"Aman Tanrım."

"O zaman sana kendini ne kadar iyi hissettirebileceğimi öğretmek için saatlerimi harcayacağım. Parmaklarımla ve dilimle. Seni almadan önce sayısını unutacağın kadar çok boşalmanı sağlayacağım."

Bir kapı daha. "Oda servisi."

"Geliyorum," diye seslendi Ella otomatik olarak, sonra ben sırtınca öfkeyle kızardı. "Yani... Demek istemedim ki..."

"Oh, tamam geleceksin." Kapıya yönelmeden önce bir öpücük daha çaldım. "Birden fazla kez. Bunu ilk pratik anatomi dersin olarak düşün."

Oda servisi garsonu Ella'nın kızarmış yüzüne ve benim bariz uyarılmışlık halime bir göz attı ve yemeğimizi getirirken bilerek sırtıttı.

Umurumda değildi. Bırak baksın. Bu masum doktoru diğer tüm erkekler için mahvetmek üzere olduğumu tüm otel bilsin.

Onu ilk beslediğim anda.

Ne de olsa enerjisine ihtiyacı olacaktı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ella

Garsonun göz kırpması beni yere batırmak istememe neden oldu. Cole ve benim o duvarın karşısında ne yaptığımız o kadar belli miydi?

"Herkes biliyor," diye fısıldadım yalnız kaldığımızda. "Ne olduğumuzu söyleyebilirler... ne istediğini..."

"Sana ne yapmak istediğimi mi?" Cole sandalyemi çekti, elleri omuzlarımda duruyordu. "Bebeğim, bu oteldeki herkes muhtemelen sen duvara yaslanmış inlerken seni ne kadar çok becermek istediğimi duymuştur."

Koltuğumda kıpırdandım. "Ben... ben değil miydim?"

"Mmm-hmm." Karşıma oturdu ve kollarını sıvarken ağzım kurudu. Tıbbi açıdan bakıldığında, ön kol kaslarının esneme şekli bu kadar tahrik edici olmamalıydı.

"Bana bir şey söyle, küçük doktor." Sesi alçaldı. "Yatakta yalnızken... okurken... kendine dokunur musun?"

Çatal, aniden sinirlenen parmaklarımdan şangırdayarak düştü. "Cole."

"Bu bir cevap değil." Masanın üzerinden uzanıp çenemi yakaladı. "O narin küçük parmaklarını kalçalarının arasında mı kaydırıyorsun? Başka birinin elleri olduğunu hayal ederken kendini boşaltıyor musun? Ya da dilini?"

"I..." Gözleriyle zar zor buluşabildim. "Bazen. Tıbbi nedenlerden dolayı. İnsanın kendi bedenini keşfetmesi sağlıklıdır."

"Tıbbi terimler yok." Başparmağı alt dudağımı okşadı. "Bana nasıl yaptığını anlat. Göster bana."

Gözlerim büyüdü. "Burada mı? Yemek masasında mı?"

"Neden olmasın? Yemek soğuyor zaten." Arkasına ve bacaklarını hafifçe araladı. Bu görüntü içimin zonklamasına neden oldu. "Benim için kendine dokun, Ella. Yalnızken o tatlı bedenini nasıl tatmin ettiğini görmeme izin ver."

Endişeyle pencerelere baktım, gerçi kimsenin göremeyeceği kadar yüksekteydik. "Ben hiç... biri izlerken yapmadım."

"Bu gece bir sürü ilk yaşayacaksın, unuttun mu bebeğim?"

İçimden bir inilti kaçtı. "Kitaplar... akşam yemeğinin böyle olabileceğinden hiç bahsetmemişlerdi..."

"Pis mi?" Sırıttı. "Bebeğim, seninle işim bittiğinde, o aşk romanları senin tıp kitabın gibi görünecek."

Düşen çatalımı aldı ve makarnayla doldurdu. "Şimdi iyi bir kız ol ve bir şeyler ye. Sonra belki bu masanın altında parmaklarıma karşı boşalmana izin veririm."

Sözleri karşısında nefesim kesildi. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım- pelvik bölgemdeki vazokonjesyon... Hayır. Tıbbi terimler yok. Sadece hisset.

İtaatkâr bir şekilde makarna için ağzımı açtım. "Aferin kızıma."

Daha önce kimse bana böyle iğrenç bir şekilde hitap etmemişti. Bu beni zonklattı. "Kendinize dokunduğunuzda," diye devam etti, "kendiniz olmayı düşünüyor musunuz?"

izledin mi? Birinin size kendinizi tam olarak nasıl iyi hissedeceğinizi söylemesi hakkında?"

"I..." Sesim titriyordu. "Bazen. Son zamanlarda. Seninle tanıştığımдан beri." "Bana son zamanlardan bahset." Yoğun bakışları beni ürpertti.

"Bu sabah beni bıraktıktan sonra." Tabagıma baktım, gözleriyle buluşamadım. "Ben... senin ellerini düşündüm... Ofisimde... yapmak zorundaydım."

"Geldin mi?"

Tereddüt ettim, yanaklarım yanıyor, hatırladıkça içim daralıyordu.

Yavaşça başımı salladım. Ama içten içe gerçeği biliyordum. Kendimi iyi hissetmişim -çok iyi- ama asla gerçekten boşalmamıştım. Hiç orgazm olmamıştım.

Cole'un keskin gözleri beni inceledi, sanki gerçeği biliyormuş gibi başı hafifçe eğildi.

Sonra, ben daha ne olduğunu anlayamadan sandalyesinden kalktı, benimkini aldı ve tek bir yumuşak, buyurgan hareketle beni etrafında döndürdü. Önümde dizlerinin üzerine çöktüğünde nefesim kesildi, elleri kalçalarımda sıkıca durdu ve dünya kendi ekseninde dönüyormuş gibi görünürken beni sabitledi.

"Bana doğruyu söyle Ella," diye mırıldandı, sesi tenime karşı sert bir okşayış gibiydi. "Hiç kendini boşalttın mı? Sadece iyi hissetmek değil, boşalmak?"

Sertçe yutkundum, sıcaklık omurgamı yaladı. "Ben... Bilmiyorum," diye itiraf ettim, sesim ancak fısıltıyı geçiyordu. "Yani, kendime dokundum. Harika bir histi ama..." Bakışları altında kıpırdandım, aniden utandım. "Hiç gerçekten..."

Cole yavaşça nefes verdi, gözbebekleri karanlık, kararlı ve baskın bir şeyle parlıyordu. "Bunu hemen şimdi değiştireceğiz."

Elleri eteğimin altından kayarak kumaşı santim santim yukarı itip beni ona gösterdiğinde nefesim kesildi.

"Kaldır," diye emretti, sesi kısıtlayıcıydı. İçgüdüsel olarak itaat ettim, parmaklarını külotumun içine sokup bacaklarımdan aşağı kaydırırken kalçalarımı kaldırdım. Külotumu burnuna götürdü ve derin bir nefes çektikten sonra bir kenara fırlattı. "Çok tatlı," diye mırıldandı, gözleri benimkilere kilitlenmişti. "Amım çok tatlı kokuyor."

Ellerimle, düşüncelerimle ne yapacağımı bilemeden, titreyerek orada oturdum. "Nefes al, Ella," diye yatıştırdı, elleri dizlerime bastırıyordu, nazikçe ayırıp beni ona açtı. "Sadece nefes al."

Nefesim kesildi, beni sandalyenin en ucuna çekerken nabzım hızla atıyordu. Sonra eğildi. Dokunacak kadar değil, bana ihtiyacım olanı verecek kadar değil, sadece sıcaklığını hissettirecek kadar. Nefesi kayganlığımın üzerinde gezinerek beni inletti.

"Bana bak," diye usulca emretti. İtaat ettim. Nasıl itaat etmeyeyim?

"Kendine dokun," diye emretti. "Nasıl görmeme izin ver. Göster bana "O tatlı amcığın oynanmayı nasıl sevdiğini."

Sesindeki yoğunluk karşısında içimden bir ürperti geçti. Parmaklarımı kalçalarımın arasına kaydırıp orada bekleyen kayganlığı hissederken titredim.

"Bana ne yaptığını söyle," diye ikna etti. "Açık ol."

Sandalyeye yaslandım, nefesim titriyordu. "Ben... Dokunuyorum... dokunuyorum..."

"Amcık," diye ekledi, sesi istekle sertleşmişti. "Söyle."

Bu kaba kelime dilime yabancı geliyordu ama karanlık bir heyecan uyandırdı. "Amıma dokunuyorum," diye fısıldadım, bu itirafla hem kötü hem de cesaretlenmiş hissediyordum.

"Aferin kızıma." Bu övgü nabzımı hızlandırdı. "Şimdi, o küçük güzel klitorisini benim için ovala."

İtaat ettim, şişmiş tomurcuğun etrafında döndüm, vücudum çoktan gerilmişti. Ama bu farklıydı. Yalnız değildim. Onun için gösteri yapıyordum. Ve Tanrı yardımcım olsun, bu hoşuma gidiyordu.

"bu," diye mırıldandı. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle."

Zevk yoğunlaştıkça nefesim kesildi. "Ben... Ağrım var." "Güzel. Biraz daha sert ovala."

Dediğini yaptım, parmaklarım daha hızlı hareket ediyordu, daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde basınç artıyordu. Kalçalarım ellerinin sert tutuşu altında titriyordu. Onun önünde açılmıştım, tam teşhir halindeydim. Nefeslerim sığılaştı. Onun beni izlediğini, bana emirler verdiğini fark ettim... İçimde daha önce hiç hissetmediğim bir sıkışma hissettim. Gözlerim açıldı. "Cole..."

"İşte bu. Bu hissin peşinden git. Şimdi ağzımı üzerinde düşün," diye ikna etti. "O klitorisi emdiğimi, o tatlı kremanın her damlasını yaladığımı."

Başının bacaklarımın arasında, bana bunu yaparkenki görüntüsü beni paramparça etti. Zevk çöktü, şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha keskindi - ham, tüketen. Tüm vücudum kilitlendi, sırtım kamburlaştı, ayak parmaklarım kıvrıldı.

Orgazm işledi, beni sürükledi.

Pusun içinden Cole'un inlediğini duydum. Sabah uyandığımda kalçalarımı kavradığı yerde morluklar olacağını biliyordum.

"İşte bu," diye homurdandı. "İşte benim kızım. Geldiğinde çok güzel oluyor."

Geriye doğru yığıldım, vücudum harap olmuştu, tepeden karıncalanıyordum. Zihnim hâlâ dünya ile cennet arasında bir yerlerde yüzüyordu.

"Az önce... yemek masasında... inanamıyorum."

Elimi ağzına götürdü ve parmaklarımı emerek temizledi. Bu manzara beni yeniden zonklatmaya başladı. "Ve bu sadece aperatifti."

Beni yukarı çekti ve bacaklarım titredi. "Bir sonraki anatomi dersine hazır mısın, küçük doktor?"

Elimi yakaladı, kendine doğru bastırdı ve pantolonunun içinden ne kadar sert olduğunu hissetmeme izin . "Seni izlemenin bana ne yaptığını hisset."

Parmaklarım içgüdüsel olarak kıvrıldı ve onun bedenini keşfetti. "Sen çok... Yani... olacak mı..."

"Her alabilirsin," diye söz verdi dudaklarıma karşı. "Şimdi ne istediğini söyle bana. Açık ol."

"İstiyorum..." Cesaretimi topladım. "Beni yatağa götürmeni istiyorum. Bana kaçırdığım her şeyi göster."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Cole

Yatağında bir fantezinin hayata geçmiş hali gibi yatıyordu; tüm kıvrımları, güveni ve istekli masumiyetiyle. Beni soyunurken izlerken dudağını ısırması, acıya varan bir ihtiyaçla sikimin ağrmasına neden oldu.

Ona zaman ayırmıştım, onu yavaşça, kasıtlı olarak soymuştum, her bir katmanı en zarif hediyeğin paketini açar gibi soymuştum. Tek bir öpücük ya da dokunuş yoktu; sadece olacakların dayanılmaz beklentisi vardı. Kıyafetlerim dikkatsiz bir yığın halinde onunkilere katıldı ve yatağın kenarında durup onu içime çektim.

"Hoşuna giden bir şey mi gördün, küçük doktor?" Sikimi elime aldım, tabanını sıkmadan önce kendimi okşadım. Kontrolümün bir kısmını yeniden kazanmam gerekiyordu.

Dudakları ayrılmıştı, nefes alış veriş ağırlaşmıştı. "Anatomik bir bakış açısıyla-"

Kıkırdayarak sözünü kestim ve üzerine süründüm. "Tıbbi terimler yok. Bekaretini almak üzereyken olmaz."

Sözlerim karşısında ürperdi. "Bu... bu acıtacak mı?"

Dudaklarımı dudaklarına değdirdim, titreyişinin tadını çıkardım. "Bunu senin için iyi yapacağım, Ella. Hem de çok iyi. Bunu asla unutmayacaksın." Bunu hatırlamasını istedim. Beni hatırlamasını. Bizi hatırlamasını. Ağzını yakaladım, altımda eriyene kadar, her tereddüt izi yok olana kadar onu öptüm.

"Ağırdan alacağım," diye söz verdim, ağzımı çenesinin narin kıvrımına, sonra daha aşağıya, boğazındaki çırpınan nabza doğru sürükledim. "Hazır olduğundan emin olacağım." Ona baktım. "Ve eğer durmak istersen, tek yapman gereken bana söylemek, bebeğim."

Parmakları omuzlarımı kavradı. "Artık hazırım," diye ısrar etti, kulağının altındaki yumuşak teni ısırdığımda eğildi. "Seni ilk gördüğümünden beri hazırım. Sana neden teklif ettiğimi sanıyorsun?"

"Neden olmasın," diye mırıldandım boğazına doğru. Sesindeki masumiyet ve ihtiyaç birleşimi neredeyse kontrolümü kırıyordu.

"Cole?" Elleri çekingen bir şekilde göğsümü yokladı. "Bana ne yapacağımı göster yap."

"Tek yapman gereken hissetmek, bebeğim." Elini tuttum ve bir öpücük kondurdum. avucunu yalamadan önce.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh."

"Böyle mi?" Avucuna karşı sııttım. "Ağzımı başka bir yerde hissetmek ister misin?"

Sertçe yutkundu. "Lütfen?"

"Nereye, bebeğim? Kelimelerini kullan."

Derin bir nefes aldı. "Amım, Cole. Ağzını amımda istiyorum."

"İyi küçük doktor." Acele etmedim, vücudunda aşağı doğru öpücükler kondurdum, dudaklarımla, dilimle, dişlerimin sürtünmesiyle onu öğrendim. Verdiği karşılıklar -yumuşak inlemeler ve muhtaç sızlanmalar- beni hiç olmadığım kadar sertleştirdi.

"Çok güzel," diye mırıldandım uyluğunun iç kısmına doğru. "Çok mükemmel." "Cole..." Onu öperken kıvrandı.

"Biliyorum, bebeğim." Kalçalarını daha geniş bastırarak onu kendime açık tuttum. "Bana güveniyor musun?"

Başını salladı ve gözlerindeki tam inanç göğsümün ağırtmasına neden oldu. Başparmaklarımı kullanarak pembe dudaklarını araladım, sonra öne doğru eğildim,

Dilimi dışarı çıkarıp onu tatmadan önce kokusunu içime çektim. Sıcak, ıslak ve tamamen sarhoş ediciydi. Dilimin ilk darbesi onu yataktan kaldırdı. O tatlı beden neler yapabileceğini ona gösterirken kalçalarını aşağıda tutmak zorunda kaldım. "Sakin ol, bebeğim."

Kaygan merkezini yaladım, tüm o ballı nektarı dilimde topladım. Tekrar ve tekrar. Güzel amının tepesinde şişmiş yumrusunu buldum, sadece ilgimi bekliyordu. Onu ağzıma aldım, dilimi üzerinde yuvarladım, acımasızca, yiyip bitirdim. Bu bana o tatlı göğüslerin tadına henüz bakmadığımı hatırlattı. İkinci rauntta düzelteceğim bir şey. Ne kadar duyarlı olduğuna bakılırsa, sadece meme uçlarını emerek onu boşaltabileceğimden oldukça emindim.

"Cole." Parmakları kafa derimi ısırdı, acı doğrudan sikime bir sıcaklık şimşegi gönderdi. Misilleme olarak ben de ısırdım ve o da adımı haykırdı.

Bu sefer. Şehvet dolu bir çığlık atarak ağzıma yapıştı, boşalırken vücudu titriyordu.

Geri çekildim, sıcak nefesimin sıırsıklam olmuş, şişmiş kıvrımlarında gezinmesine izin verdim. "Hoşuna gitti mi bebeğim? Tekrar yapmama izin ver." Ve yaptım. Emdim, yaladım, ısırđım. Onu kenara çektim ve orada tuttum, çözülmesini izledim. Küçük elleri çarşafıara dolanmış, onu yerinde sabit tutacak bir şeyler bulmaya çalışıyordu. Parmak ucumla girişinde daireler çizdim. "İyi misin?" diye sordum.

Onun iniltisi benim cevabımdı. Direncini hissederek içine doğru ittim.

"Daha fazla," diye elime karşı sallanarak talep etti.

"Biraz daha?" İkinci bir parmağımı içeri soktum, onu yavaşça gerdim, ne kadar sıkı olduğunu görünce inledim. "Bunun gibi mi?"

Çılgınca başını salladı, tırnakları omuzlarıma batıyordu.

"İşte bu," diye cesaretlendirdim, parmaklarımı içeri ve dışarı pompaladım, ağzım klitorisine geri döndü, derin emdi. "Bana neyin iyi hissettirdiğini söyle."

"Her şey," diye nefes nefese kaldı. "Senin... oh."

"Orada mı?" Mükemmel açığı buldum ve acımasızca bastırdım.

"Evet. Evet. Lütfen durma." Böyle muhteşemdi - tamamen zevke kapılmıştı, artık tıbbi terimler ya da utangaçlık yoktu. Sadece saf ihtiyaç.

"Asla." Yüzünü izleyerek onu daha yukarı kaldırdım. Nefes alışları ağırlaştı, düzensizleşti. Çok uzun sürmedi, parmaklarıımın dolgunluğu ve ağzımın onun üzerinde olması arasında, sertleşti, serbest bırakılması onu yıkadı.

Acele etmedim, onu yüksekten aşağı indirdim. Sonunda geri çekildim ve vücudunda yukarı doğru ilerledim. Uyluklarının içini öptüm, tümseğine, karnına ağzımı açarak bir öpücük kondurdum. Sonra göğüslerini. "Sanırım bunları ihmal ettim, Ella." Birini elime aldım, olgun etleri etrafa saçılıyordu. Meme ucunu parmağımın başparmağı arasında ovuşturdum.

"Hoşuna gitti mi? Seni ağzımla boşaltmam." Başını salladı, gözleri yarı kapalıydı. "Evet. Evet."

"O zaman bunu tekrar yaparız. Ama sanırım sen de bunun nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordun, değil mi?" Sert meme uçlarından birine yapıştım. Kalın meme uçları ve koyu pembe gözenekleri vardı. Birini emerken diğeriyle oynadım, çekiştirdim ve çimdikledim. Onu hislerle aşırı yüklediğimi biliyordum, ama onu almadan önce tekrar sınırdan olmasını istedim.

"Senin içinde olmayı çok istiyorum bebeğim. Sikimin etrafına geldiğini hissetmek istiyorum."

Bakışları benimkilerle kilitlendi. "Şimdi. yap." Sesindeki emir dokunuşuna

"Emin misin?" Sormam gerekiyordu, hazır olduğunu bilmem gerekiyordu.

Tüm sıcaklığı ve kararlılığıyla bir öpücük için beni aşağı çekti. "Benim ilkim olmanı istiyorum. Benim tekim."

Hay sikeyim. Bu kelimeler beni çok etkiledi. Titreyen ellerimle prezervatife uzandım.

"İzin ver," diye fısıldadı onu benden alırken. Yuvarlarken elleri de titriyordu ama dokunuşu emindi.

"Ne kadar iyi bir kız." Kendimi dikkatlice konumlandırımdım. "Bana bak. Seni götürürken yüzünü görmek istiyorum."

Ben yavaşça ilerlerken bakışları benimkilere kilitlendi. Onlara duyduğum güven neredeyse beni çözüyordu.

"Tamam mı?" Dirençle karşılaştığımda sordum.

Dudağını ısırarak başını salladı. "Sadece... çok büyük."

Tekrar hareket ederken onu usulca öptüm. "Benim için nefes al."

O engeli aştığımda nefesi kesildi. Donup kaldım, alışmasına izin verdim.

Tamamen oturana kadar onu yavaşça, santim santim içime aldım. Etrafıma sarılmış, sıcak, sıkı ve mükemmel hissi neredeyse kontrolümü kırıyordu.

"Cole..." Deneysel olarak yer değiştirdi ve ikimizi de inletti.

"İşte bu kadar." İtişlerimi sıkı tutarak hareket etmeye başladım. "İhtiyacın olanı al."

Her hareketime karşılık veriyor, ritmi çabucak öğreniyordu. Klitorisini daire içine almak için bir elimi aramıza kaydırduğımda inledi.

"Yakın mı?" Etrafımda sıkılaştığını hissedebiliyordum.

"Evet." Beni daha derine çekmeye çalışırken tırnakları sırtımı, kalçalarımı çizdi.

"Benim için gel." Onu daha hızlı çalıştırdım. "Sikimin etrafında dağıl, bebeğim." Onun paramparça olduğunu, vücudunun bana karşı titreştiğini hissedebiliyordum. Geri çekilmedim, daha derine ve daha sert iterken serbest bırakılmamın beni ele geçirmesine izin verdim.

ikisi de harcandı.

Daha sonra, tekrar tutarlı düşünceler oluşturabildiğimde, onu göğsüme doğru yaklaştırdım.

"İyi misin?" Yüzüne öpücükler kondurdum. "Ağrın var mı?" "Hayır. İyiyim. Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Mükemmelleştirdiğin için." Yanağımdaki yara izini takip etti. "Sabırlı olduğun için."

Elini tuttum ve dudaklarıma götürdüm. "Bunu kolaylaştırıyorsun. Bana cevap verme şeklin... siktir, bebeğim. Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim."

"Tıbbi terimlerle konuşmaya başladığımda bile mi?"

"Özellikle o zaman." Onu altımda yuvarladım, zaten sertleşmişti. "Yine de hiçbir tıbbi kelimeyi hatırlayamadığında çıkardığın sesleri tercih ederim."

Ben ona karşı sallanırken nefesi kesildi. "Şimdiden mi?"

"Bununla ilgili bir sorun mu var?" Meme uçlarından birini ağzıma alarak emdim ve dokunuşuma doğru eğilmesini sağladım.

"Aslında, erkeklerin refrakter dönemi fizyolojik açıdan oldukça etkileyici-"

İçine uzun ve sert bir hamle yaparak onu susturdum. "Yatakta tıbbi terimler hakkında ne?"

"Beni iyice yozlaştırmak istemene mi neden oluyor?" Bacaklarını belime doladı. "Çünkü bilimsel bir bakış açısıyla, tekrarlanan uyarım-"

"İşte bu kadar." Ellerini başının üstünde birleştirdim. "Başka bir edepsiz konuşma dersi zamanı."

"Lütfen?" Bunu söyleme şekli -tüm o masum ihtiyaç- zonklamama neden oldu. "Lütfen ne?" Onun söylediğini duymak istedim.

"Lütfen beni tekrar becer." Kızarması muhteşemdi. "Doğru mu söyledim?"

Onun düzgün doktor sesi ve o müstehcen kelimelerin birleşimi neredeyse bir ergen gibi boşalmama neden oluyordu.

"Mükemmel." Kalçalarımı hareket ettirdim, onu aldım. "Çok mükemmel."

Bu sefer kendine daha çok güveniyordu, itişlerime karşılık veriyor, daha fazlasını talep ediyordu. Adımı haykırarak tekrar boşaldığında, başkası için mahvolduğumu biliyordum.

Jake anlamak zorunda kalacaktı. Kız kardeşi artık benim için sıradan bir kadın değildi.

O her şeydi.

ONUNCU BÖLÜM

Ella

Ertesi sabah yatak odasından çıktım, vücudumun her yeri lezzetli bir şekilde ağrıyordu. İçimde derin, sızılı bir memnuniyet uğulduyordu, bir önceki geceyi hatırlatıyordu - Cole'un bana dokunuşunu, beni alışını, beni mümkün olan en iyi şekilde mahvedişini.

Bir servis arabasından aldığı yemek tabaklarını pencerenin yanındaki küçük masaya yerleştiriyordu, üstsüzdü, kot pantolonunun düğmeleri açıldı ve ağzımı sulandıracak kadar aşağıya sarkıyordu. Saçları duştan çıktığı için hâlâ nemliydi, kasları her hareketinde esniyordu. Ona katıldığımda döndü, bakışları memnuniyet ve daha derin bir şeyin karışımıyla üzerimde gezindi - kalbimin sıkışmasına ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan bir şey.

"Günaydın, küçük doktor." Sesi sıcaklıkla doluydu ama altında karanlık ve kendini beğenmiş bir şey gizliydi. "Nasıl hissediyorsun?"

O kolları etrafımda hissetmek isteyerek ona doğru yürüdüm. "Biraz ağrım var."

Sırıtsı kesinlikle günahkârcaydı. "Dün gecedен sonra bunu beklemek normal."

Kızardım, sıcak ve sert göğsüne bastırdım. "Belki de günü yatakta geçirmeli, derslerime... devam etmeliyiz?"

Derin kıkırdaması tüylerimi diken diken etti. "Çok cazip bebeğim, ama çok ağrın var."

Suratımı astım ve o da çenemi tutarak yüzümü kendisine doğru eğdi. "Bu bakışa dikkat et," diye mırıldandı, başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyordu. "Tabii seni kanepeye yatırmamı ve tam olarak neden kızgın olduğunu hatırlatmamı istemiyorsan."

İçimi bir heyecan kapladı ama ona meydan okuyamadan beni öptü; yavaşça ve derinden, dudaklarıyla sözler vererek. Sonunda çekildiğinde nefesim kesilmişti.

"Ye," diye emretti, benim için bir sandalye çekti. "Gücüne ihtiyacın olacak."

"Ne için?" Hevesle sordum. Bana tatminin tam bir seks gerektirmediğini çoktan göstermişti.

"İlk sürüş dersin için."

Lokmanın ortasında

donakaldım. "Ne?"

Tabağımın yanına bir bardak portakal suyu koydu. "Bebek adımları. Binanın arkasındaki boş arsayı dolaş. Hemen geliyorum."

Gıcırdayan lastiklerin ve çatırdayan metalin anıları midemi sıkıştırdı. Ellerim çatalımın etrafında kenetlendi.

Cole'un sesi yumuşadı. "Bir de bana sor."

Tabağıma baktım, sipariş ettiği krepleri ittim, bu mükemmel anıyı mahvetmek istemedim. Ama zamanın geldiğini de biliyordum. Hayatımın bu kısmının kontrolünü geri alma zamanı. "Gece yarısından hemen sonraydı. Çok uzun bir vardiyanın sonuydu. Hava karlıydı. Yolların kötü olduğunu biliyordum. Yolda duran bir geyik gördüm. Ona çarpamadım."

Cole yanımda diz çöktü. "Demek yoldan çıktın."

"Korkuluklara çarptı." Sesim titriyordu. "Arabam hurdaya döndü. Kalçamı kırdım.

İyileşene kadar ihtisasımı bitirmeyi bir yıl ertelemek zorunda kaldım." "Ama geyiği kurtardın."

Aşağıya baktım, gözlerinde yargılama olmadığını görünce şaşırdım.

"Herkes aptal olduğumu söyledi. Sadece vurmam gerektiğini."

"Hey." Ayağa kalktı, oturdu ve beni kucağına çekti. "Savunmasız bir şey gördün ve onu korumaya çalıştın. Bunda aptalca bir şey yok."

"Kariyerimin bir yılına mal olsa bile mi?"

"O zaman bile." Öpücüğü nazikti. "Seni harika bir doktor yapan şey bu merhamet."

Yüzümü boynuna gömdüm ve kokusunu içime çektim. "Geyik yaşadı. Ben arabamda kapana kısılmışken hiçbir şey olmamış gibi zıplayarak uzaklaştı." Kahkahası göğsünde gürledi. "Nankör piç."

"Değil mi?" Tenine karşı gülümsedim.

Ellerini ödünç aldığım gömleğimin altına sokana kadar birkaç dakika sessizce oturduk. Avuçlarının sıcaklığı içimde bir ihtiyaç dalgası yarattı. "Söz veriyorum her şey yoluna girecek. Araba kullanmayı yeniden öğrenmelisin, Ella."

Başımı salladım, boğazım düğümlendi. "Biliyorum. İstatistikleri, olasılık faktörlerini biliyorum-"

"Sus, bebeğim." Ağzımın kenarını öptü. "Bunun için kendini hırpalama. Ama belki de yüzleşmenin zamanı gelmiştir? Benim için değil, kariyerin için değil.

Senin için."

"Yaptığın şey bu muydu?" Jake'in deneyimleri hakkında benimle paylaştığı az miktardaki bilgiden askerlerin farklı bir şekilde geri döndüklerini biliyordum. Cole'un da aynı şeyleri yaşadığını biliyordum.

"Korkuyorum," diye itiraf ettim. Bunu ilk kez yüksek sesle söylüyordum. İlk kez kendimi bu kadar açıkta bırakmışım. Ama onunlayken bu bir zayıflık gibi değil, özgürlük gibi geliyordu. Beni ne kadar güvende hissettirdiğine hayret ettim. Ne kadar korunaklı, ama bir şekilde yıllardır olmadığım kadar cesur.

"Biliyorum." Beni öptü. Yumuşak ve tatlı, sabırlı ve bilerek. "Ve hemen orada olacağım. Ama sen düşündüğünden daha güçlüsün, küçük doktor."

Tüm koruyucu gücü ve sarsılmaz inancıyla gözlerinin içine baktığımda kendimi başımı sallarken buldum. Ellerimi göğsüne koydum, kalbinin avuçlarımin altında attığını hissetmek çok doğru geliyordu. "Tamam," diye kabul ettim. Sonra, sinirlerim beni alt etmeden önce sıırttım. "Ama... zevk tepkisini en üst düzeye çıkarmak için glans ve şaftın oral manipölasyon teknikleri hakkında talimat vermeye istekli misiniz?"

Cole göz kırptı. Vücudunun kalçamın altında sarsıldığını hissettim, garip tıbbi konuşmamı mükemmel bir şekilde anladığını biliyordum. Onun sikini emmek istedim.

"Ne dedin sen?" Bana kısılmış gözlerle baktı. Aç gözlerle.

"Ben, şey," Utangaçlığım geri döndü.

Elimi yüzüne bastırdı. "Söyle bebeğim, sadece sen ve ben varız. Bana her şeyi söyleyebilirsin."

Yutkundum, sonra fısıldadım, "Sikini emmek istiyorum, Cole."

"Bebeğim, beni burada öldürüyorsun." Parmakları çenemde sıkılaştı.

Nabzım hızlandı. "Sorun nedir? Ders planını hâlâ yapamadın mı?"

Gözleri karardı. "Daha birinci cildi bile bitiremedik." "Birinci cilt mi?"

"Evet," diye mırıldandı, eli kalçamda geziniyordu. "Vücudunun dokunuşuma nasıl tepki verdiğini."

Öne doğru eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Düşündükçe ürperiyordum. Bana vücudum hakkında daha fazla şey öğretmesi, onunkini öğrenmem... ve sözlerinin daha uzun, kalıcı bir ilişkiye işaret etmesi. "Merak etme, birden fazla iş yapabilirim."

Elimin göğsünde izin verdim, parmaklarım kot pantolonunun kemerini buldu.

Bileğimi yakaladı. Sert. Kontrollü. "Hayır, bebeğim. Önce araba kullan," mırıldandı. "Sonra ödülün. İkimiz de odaklanmalıyız."

"Tek düşünebildiğim şey," diye fısıldamadan önce kulak memesini ısırarak eğildim, "glans'ın oral manipülasyon teknikleri-"

Beni kucağına alıp omzuna atmadan ve yatak odasına götürmeden önce ancak bu kadar ilerleyebildim.

"Peki ya araba sürmek?" Üzerimizdeki giysileri hızla çıkarırken, nefes nefese kıkırdamalar arasında idare ettim.

"Siktir et," diye homurdandı. "Bunu düz vitesli araç kullanma konusunda pratik bir ders olarak kabul edin."

Sonraki yarım saat boyunca onun çoklu görevlerde ne kadar yetenekli olduğunu öğrendim. Hope Peak'te başka bir kış günüydü ve park yeri karla kaplıydı. Cipine kuşkuyla baktım. Canavar gibi bir araçtı ve görünürde hiçbir engel yoktu. Hala. Arabaya binme düşüncesi göz korkutucuydu.

Kolları arkamdan bana sarıldı. "Sadece sürücü koltuğunda oturuyordum. Motor kapalı. Basınç yok."

"Benimle kalacak mısın?"

"Her zaman." Bu kelimenin bir ağırlığı vardı. Söz veriyordu.

Sırtımdaki eli beni sürücü tarafına yönlendirdi. Tereddüt ettiğimde şakağıma bir öpücük kondurdu.

"Bana güvenmek mi?"

Yaptım. Çılgınca olan da buydu. Çok kısa bir süredir tanıdığım bu adama, kazadan beri kimseye güvenmediğim kadar güvenmiştim.

"Tamam." Sürücü koltuğuna kaydım, emniyet kemerini ayarlamak için bana doğru eğildiğinde kalbim tamamen farklı nedenlerle hızla çarpıyordu.

"Daha iyi misin?" Sesi alçak ve samimiydi.

"Kaslarınıza olan... yakınlık... tıbbi açıdan biraz dikkat dağıtıcı."

Gülüştü gerginliğimi biraz azalttı. "Sonra, istediğin kadar kaslarımı incelemene izin vereceğim."

"Kas var mı?" Yardım edemedim ama alay ettim.

Sevdiğim o hırıltılı iniltiyi çıkardı. "Siktir, Ella. Evet, lanet . İstediyin her kası. Şimdi odaklan, küçük doktor. Eller on ve ikide."

Direksiyonu kavradım. Garip hissetmedim. Ya da yanlış. Cole'un yanımdaki varlığı, sağlam ve istikrarlı, her şeyi daha az korkutucu hale getirdi.

"Aferin kızım." Övgüsü içime bir sıcaklık gönderdi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Gibi..." Sertçe yutkundum. "Sanki bunu yapabilirmişim gibi. Seninle birlikte." "Başlamayı denemek ister misin?"

Kendimi şaşırtarak başımı salladım. Motor ellerimin altında mırıldanarak canlandı. "Hemen şurada," diye söz verdi. "Ben buradayım."

İki dikkatli tur attım, onun sessiz teşviki her beni daha cesur yapıyordu. Sonunda park ettiğimde ellerim titriyordu ama gülümsemem gerçektir. Cipten inmeme ve doğruca kollarına atılmama yardım etti. "Başardın." Beni öyle bir öptü ki, tekrar içine atlamak istedim.

başka bir ödül almak için. "Seninle gurur duyuyorum, Ella."

"Başardım, değil mi?" Ona gülümsedim. "Yine de çok daha fazla... uygulamalı eğitime ihtiyacım olabilir."

"Dikkatli ol." Sesi alçaldı. "Yoksa bu sürüş dersi tamamen başka bir şeye dönüşecek."

"Söz mü?"

Yüzündeki ifade yeterli bir cevaptı. Ama aklındaki dersin tam olarak ne olduğunu bana gösteremedi, tanıdık bir ses o anı böldü.

"Vay, vay, . Burada neyimiz varmış?"

İkimiz de donup kaldık. Jake birkaç metre ötede durmuş, kremanın içine girmiş kedi gibi sırtıyordu.

"Jake?" Ciyakladım ve ağabeyime doğru koşmaya başladım. Beni kollarının arasına aldı ve kocaman sarıldı. "Nesin sen... nasıl yaptın..."

"Lütfen." Ağabeyim gözlerini devirdi ve beni tekrar ayağa kaldırdı. "Cole'u neden şoförün olarak ve sana sürüş dersleri vermesi için tuttum sanıyorsun? Gerçi tahminimce ders dışı eğitimler de veriliyordur."

Tabii ki yanaklarım kıpkırmızı oldu.

Sırıtiş Jake'in yüzünü hiç terk etmedi. "Yine de söylemeliyim ki Cole, senden ona araba kullanmayı öğretmeni istediğimde aklımdaki tam olarak bu değildi."

"Planlar değişti," dedi Cole, beni daha yakına çekerek. "Hayatımın en iyi değişikliği."

Bana bakışı kalbimin çarpmasına neden oldu. Bu duyguyu tanımlamak için klinik terimlere gerek yoktu. Bu saf, basit bir aşktı.

"Seni seviyorum," diye ağzımdan kaçırdım, sonra da kızardım. "Tamamen tıbbi olmayan bir bakış açısıyla."

Ciddileşmeden önce kahkahası göğsünde gürledi. "Ben de seni seviyorum küçük doktor. Seni ne kadar sinirlendirdiğimi gizlemek için tıbbi terminolojiden alıntı yapmaya başladığından beri seviyorum."

"Siz ikiniz iğrençsiniz." Jake öğürme sesleri çıkardı ama gözleri yumuşaktı. "Sanırım bu Hope Peak'te kalacağınız anlamına geliyor?"

Cole'a baktım. "İstiyorum. Sanırım yapmak istediğim şey tam da bu. Küçük bir kasabada doktor olmak."

Cole'un kolları etrafımda sıkılaştı. "Benimle kal. Sana her şeyi öğretmeme izin ver; araba kullanmayı, aşkı, hayatı. Her şeyi."

"Seks sırasında tıbbi konuşsam bile mi?"

"Özellikle o zaman." Öpücüğü kardeşimin beni izlediğini unutturdu. "Yine de bunun için seni cezalandırmam gerekecek."

"Tanrım," diye inledi Jake. "Duymadan edemeyeceğim şeyler duymadan buradan gidiyorum. Ben kulübede kalıyorum. Beni bulmaya gel... sonra."

Onun gittiğini fark etmedik bile, birbirimizin içinde kaybolmuştuk.

"Yani..." Cole'un gülümsemesi hınzırcaydı. "Bir sonraki dersin için hazır mısın?"

"Duruma göre değişir." Masum görünmeye çalıştım. "Detaylı anatomik keşifler içerecek mi? Bazı şeylere tepki süresi-"

Cipin kapısını açıp kıpırdamadan beni içeri soktuğunda irkildim. "Sana iyileşme süreciyle ilgili her şeyi öğreteceğim bebeğim." Beni kucağına oturttu. "Tıbbi terimler hakkında ne demiştin?"

"Beni tamamen yozlaştırmak istemene mi neden oluyor?" Öpücüğü tıp dersimi yarıda kesti ama aldırmadım.

Anlaşılan o ki, bazı dersler kelimeler olmadan daha iyi öğretilabiliyor.

EPİLOG

Cole

Burada olacağımı hiç düşünmemiştim; mutfağımızda yemek pişiriyor, yüzük kutumu masama saklıyor, kapıda küçük doktorumun anahtarını dinliyordum. Üç ay önce, bir güvenlik şirketi ve hem içte hem dışta çok fazla yara izi olan yalnız bir adamdım. Şimdi ise seks sırasında tıbbi terminolojiden alıntı yapan ve beni ikinci şanslara inandıran bir kadını vardı.

Ön kapının patlayarak açılma sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Ella koşarak yanımdan geçti ve doğruca banyoya gitti. Ardından gelen öğürme sesleri kaşlarımı çatmama neden oldu. İçimde bir şüphe oluşurken bile koruyucu içgüdülerim devreye girdi.

"Ella?" Onu tuvalete eğilmiş, siyah saçları öne doğru dökülmüş halde buldum. Hiç tereddüt etmeden saçlarını geriye topladım ve stresli olduğu zamanlarda sevdiği şekilde omurgasını ovdum. Bundan stresli bir şey düşünemiyordum.

"Çok yaklaşma. Sanırım etrafta dolaşan bir böcek kaptım." Yere oturdu ve sırtını küvete yasladı. Ayağa kalktım ve ona ıslak bir bez uzattım. geçtiği doktorun devralmıştı. "Tıbbi açıdan bakarsak-"

"Bebeğim, öyle olduğunu sanmıyorum." Yanına oturdum, şakağına bir öpücük kondurdum, kalbim bunun ne anlama gelebileceğini düşünerek çarpıyordu.

Havaalanındaki o ilk günden beri rüyalarımın giren o iri kahverengi gözlerini kırpıştırarak bana baktı. "Ne?"

"Sanırım hamile olabilirsin ve sabah bulantın var. Ya da NVP-hamileliğin bulantı ve kusması," diye sırtımdan edemedim. "Ki küçük doktor, bu günün her saatinde olabilir."

"Bunu biliyorum." Göğsüme vurdu ama gözlerinde merak vardı. "Tıp diploması olan benim." Bir süre daha orada oturdu. "Hamile olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Evet. Biliyorum. Göğüslerin daha hassaslaştı. Biraz daha huysuzsun."
Bu bana bir bakış kazandırdı.

"Ve sen her zamankinden daha güzelsin."

"Oh, Cole." Gözlerinde yaşların oluşmaya başladığını gördüm.

"Gördün mü? Sen daha duygusalsın." Ona sııttım.

"Bir bebek. Sanırım haklısın," diye kabul etti. "Bir bebeğimiz olacak."

Ayağa kalktım ve onu kollarımın arasına aldım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, kollarını boynuma dolamış, başını omzuma koymuşken bile.

"Seni yatağa yatırıyorum." Onu odamıza taşıdım ve yatağın kenarına oturttum. Onu çocuğumla birlikte daha da yuvarlak hayal ederken bluzunun düğmeleri üzerinde çalışmaya başladım. "O zaman sana biraz tost ve _"

"Hayır." Elimi tuttu, gözlerinde her zaman bela anlamına gelen o ışıltı vardı. "Bunu ortadan kaldırmanın başka bir yolunu biliyorum. Bir teori, eğer istersen."

Kaşlarımı kaldırdım, ses tonu şimdiden sertleşmişti. "Neymiş o teori?"

"Seks aslında bazı hormonların nedeniyle semptomları hafifletmeye yardımcı olabilir ve-
"

"Başka bir şey söyleme, küçük doktor." Onu yatağıma yatırdım. *Bizim* yatağıma, *bizim* evimize. Nasıl bu kadar şanslı olabilmişim? "Bu araştırma fırsatına memnuniyetle katılacağım."

Ben soyunmaya başladığımda kıkırdaması nefes nefese kaldı. Yatakta ona katıldığımda, elim bacaklarının arasında kayarken bu nefesler inlemeye dönüştü. Şişmiş memesini buldum ve başparmağımla daireler çizmeye başladım. Açıklığı çoktan kayganlaşmıştı. "Çok mu ıslaksın, bebeğim? Eve gelirken bunu mu düşünüyordun? Yola konsantre olmalıydın."

"Öyleydim," diye beni temin etti.

Eğildim, sert bir meme ucunu ağzıma aldım ve derinlerine kadar emdim. Ona dokunmaya devam ettim, bayıldığım o keyifli iniltileri çıkarttım. "Beni içinde istiyor musun, Ella?"

"Evet, seni istiyorum-" Sözlerini bir öpücükle durdurdum. "Söyle bebeğim, senden duymak istiyorum."

"Beni becermeni istiyorum, Cole." Sikimi kavradı. "Seni istiyorum. Beni becermeni. Bu büyük, sert horozla." Her kelime sert bir sıkma ve ardından uzun, sıkı bir vuruşla noktalandı. Birden öğrencinin öğretmen olduğunu fark ettim.

Onu altımda görmek göğsümün ağrmasına neden oldu. Bu kadın her şeyi değiştirmiş, sahip olacağımı hiç düşünmediğim şeyleri istememi sağlamıştı.

Karnına öpücükler kondururken "Bir bebek," diye fısıldadı. Sesindeki merak, göğsümde genişleyen duyguyla eşleşiyordu. Benim çocuğum. Bizim çocuğumuz.

"Gelişimin bu aşamasında-" "Ella."

"Evet?"

"Seni hamile bırakmayı kutlamaya çalışırken tıbbi terimler kullanmak yok."

Gülüşi saf neşeydi. Elim karnının üzerinde sahiplenici bir şekilde yayıldı. İçine bir bebek koyduğumu bilmenin verdiği ilkel tatmin, beni boğmakla tehdit eden şefkatle savaşıyordu.

"Hemşireler hamilelik seksi hakkında ne diyor acaba?" diye takıldı ve beni öpmek için yukarı çekti.

"O hemşireler hâlâ baş belası." Ama ben çoktan onun girişine doğru bastırmaya başlamıştım, o kıvrımlarını etrafıma sardıkça ihtiyacım artıyordu. "Ama bir konuda haklıydılar."

"O da ne?"

"Ne kadar da mükemmelsin." Yavaş ve kasıtlı bir şekilde içine kaydım, kirpiklerinin dalgalanışını izlerken her santimin tadını çıkardım, ağzı yumuşak bir nefesle ayrıldı. Etrafımda sıkıştı ve inledim, kendimi kabzasına kadar gömdüm. Bana verdiği tepki kendimi yenilmez hissetmeme neden oldu. İlk başta kendimi tutarak hareket ettim, kalçalarımı sabit, telaşsız bir ritimle yuvarladım, her derin darbeyi hissetmesine izin verdim. Parmakları sırtımda geziniyor, tırnakları beni titretecek kadar bastırıyordu. Çıkardığı küçük sesler, o tatlı, muhtaç inilti ben kontrolün eşiğine getirmişti. Sonra bizi ters çevirdim, kalçalarını kalçalarımın üzerine genişçe açarak bana sarılması için ona rehberlik ettim.

"Bu pozisyona alırsak iyi olur," diye mırıldandım kalçalarını kavrayıp içine doğru iterken onu sabit tutarken.

Başını arkaya attı, hareket ettikçe saçları sırtından aşağı dökülüyor, kalçalarını yavaşça, nefesimi kesen şehvetli bir şekilde yuvarlıyordu. Ellerim önce karnının üzerinde, sonra da yukarı kayarak dolgun ve hassas göğüslerini avuçladı. Öne doğru eğildim, sert bir tepe noktasını ağzıma çektim, adımı söyleyene kadar dilimi üzerinde gezdirdim.

"İşte böyle bebeğim," diye mırıldandım, sesim ihtiyaçtan pürüzlüydü. "Sür beni, aynen böyle."

Ellerini omuzlarıma dayadı, hızı değişti, şimdi daha hızlı, çaresizdi. Vücutlarımız birbirine çarptı, tenimiz ısı ve ihtiyaçla kayganlaştı. Bir elimi aramıza soktum, başparmağımla şişmiş klitorisini daire içine aldım ve bir çığlıkla boşalırken vücudu etrafımda kenetlendi. Bu en tatlı sestti, kadını benimle birlikte onun içine vurarak serbest kalıyordu.

Ve hepsi bu kadar sürdü. Sertçe ittim, zevk içime çarparken kendimi derinlere gömdüm, salıverilmem ona döküldü. Titrerken onu sıkıca tuttum, vücudu hala benimkinin etrafında titreşiyordu. Onu göğsümün üzerine yatırdım, hala içine gömülüydüm, henüz bağlantıyı koparmak istemiyordum. Bu his karşısında inledi. "Bana bir dakika ver, bebeğim."

"Tamam." diye mırıldandı uykulu bir şekilde. "Ama istatistiksel olarak konuşursak..."

Saçlarına bir öpücük kondurdum. "Benimle edepsizce konuşmana bayılıyorum." Uykulu bir kıkırdama çıkardı ve daha da yaklaştı.

"Öyle mi?"

"Evet, biliyorum."

Bizi yan yatırdım, bacağına benimkinin üzerine geçirdim ve içine derinlemesine oturdum. Gözleri irileşti. "Altmış saniye olduğunu sanmıyorum."

"Gerçekten mi?" Ona doğru sallandım, onu tekrar sevmeye ne kadar hazır olduğumu kesin olarak bilmesini sağladım. "Belki de iyileşme süreleri hakkında biraz daha araştırma yapmalısın, küçük doktor."

O da bana sırtıttı. "Belki de yapmalıyım. Kesin bir sonuca varabilmem için önümüzdeki elli yıl geçmesi gerekiyor."

Onu bir öpücükle susturdum, son kahkahasını da yutarak aramızdaki yavaş ateşin bir kez daha alevlenmesine izin verdim. Birbirimize verdiğimiz fiziksel tepkileri açıklamasını dinlemek en sevdiğim eğlence haline gelmişti. Bu ve her zaman sonrasında gelen şey.

EPİLOG

Cole

Hemen her şeye karşı duyduğum korkunun üstesinden geldiğimi sanıyordum ama Ella'yı doğum yaparken izlemek beni dehşete düşürdü.

Doğumun doğal olduğunu biliyordum. Normal. Zamanın başlangıcından beri gerçekleşiyordu. Ancak küçük doktorumu acı içinde görmek, kriz durumlarında sakın kalmakla ilgili öğrendiğim her şeyin pencereden uçup gitmesine neden oldu.

"Benimle birlikte nefes al," diye kasılma sırasında koçluk yaptım. İlk defa tıbbi terimler kullanmıyordu. Sadece elimi sıkıyor ve çığlık atmamaya çalışıyordu.

Hemşire neşeyle, "Sekiz santimetre," diye duyurdu.

"Bunu biliyorum." Ella tersledi. "Ben bir doktorum. Ve sen de." Yakamı tuttu. "Bu senin hatan. Artık seks yok. Asla."

"Hemşireler böyle söyleyeceğin konusunda beni uyarmıştı," diye şaka yapmaya çalıştım ama sesim titriyordu.

"Hemşireler gidebilir- aman Tanrım." Elim daha sert sıktı. "Cole..."

"Tam buradayım, küçük doktor." Parmak eklemlerine öpücükler kondurdum. "Hiçbir yere gitmiyorum."

"Cinsel hayatını tehdit ediyor olsam bile mi?" Kasılması geçmişti ve yastığa yaslandı, yüzünde yorgunluk ve heyecan vardı.

"O zaman bile."

"Güzel, çünkü..." Gözleri kocaman oldu. "Sanırım... İkınmam gerekiyor."

Sonrası hayatımın en korkunç ve en güzel otuz dakikasıydı. Benim için araba kullanma korkusuyla yüzleşen parlak doktorum Ella, kızımızı büyük bir cesaret ve kararlılıkla dünyaya getirdi.

Ella daha sonra minik kızımızı kucaklarken, "O mükemmel," diye fısıldadı.

"Annesi gibi." Kendimi yatağa , ikisini de kendime çektim, tüm dünyam kollarımdaydı.

"Biliyorsun, muhtemelen stetoskopu babasından önce söyleyecek," diye takıldı Ella. "Sağlıklı olduğu sürece ABC'sini Latince öğrenebilir. bakım."

Ella'nın yorgun kahkahası hayatımda duyduğum en güzel sestti. "Seni seviyorum. Bunu bana sen yapmış olsan bile."

"Ben de seni seviyorum, küçük doktor." İkisini de usulca öptüm. "Hatırladığım kadarıyla siz de etkinliğin aktif bir katılımcısıydınız."

Ve sevdim de. Ella'yı düşündüğümde çok daha fazla sevmiştim. O hayatıma girdiğinde biraz kırılmış, çokça yalnızdım. Bana çok şey vermişti. Mükemmel küçük kızımız gibi. Ve onun ısrarlarına rağmen, ailemize daha fazlasının katılacağını biliyordum. Ve kullanacağı argümanı şimdiden duyabiliyordum.

Doğum sonrası hızlı iyileşme ve kardeş bağıyla ilgili bir şey.

Bu hikayeyi sevdim: Bültenime katıldığınızda bu bonus sahnede biraz daha fazla buhar keşfedin [Bonus Sahnenizi Buradan Alın](#)

Bu, Hope Peak Sevgililer Günü Serisinin bir parçasıydı. Tüm koleksiyonu buradan alabilirsiniz:

[Hope Peak Sevgililer Günü Serisi](#)

Hayattan daha büyük kahramanlara ve koruyuculara doyamıyor musunuz?

Middleton, Colorado serimizi keşfedin:

Arama ve Kurtarma 3 kitap serimizde Clayton, Logan ve Hank'in hikayelerine göz atın!

[Arama ve Kurtarma Serisi](#)

Middleton'ın diğer ateşli ve yakışıklı erkeklerine göz atın SICAK. YAĞLI. HER ZAMAN HAZIR

[Middleton İtfaiyecileri](#)

Geceleri sizi sıcak tutacak bir askere mi ihtiyacınız var?

[Middleton'ın Askeri Adamları](#)

Lone Dağı'nda yaşayan iri yarı dağ adamları hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misiniz?

LONE MOUNTAIN LEGACY SERİSİ

Huysuzla evlenmek:

Race ve Jenna'nın Hikayesi

Huysuzla kavga:

Killian ve Savannah'nın Hikayesi

Huysuza takıldım:

Colt ve Hannah'nın Hikayesi

**Huysuz ÖğretmekJaxon
ve Tessa'nın Hikayesini**

P.S.

**Heyecan verici 6 Lone Mountain Lawman hikayesi ile birlikte yakında iki
huysuz daha geliyor!**

YAZARLARDAN BİR SÖZ

Bizi bulduğunuza sevindik! İçeri gelin ve biraz okuyun. Lütfen bu kitap ya da okuduğunuz diğer kitaplarımız için [yorum bırakmayı](#) düşünün. Başkalarının kitaplarımızı keşfetmesinde fark yaratır - kıvrımlı bir kızı ve bir kovboyu seven okuyucular... ya da bir milyoneri... ya da bir rodeo yıldızını... ya da komşu çocuğu...

Ah... ne derler? Çok fazla erkek ve onlar hakkında yazmak için çok az zaman. Bizden son çıkan kitaplarımız ya da sık sık şeyler , lütfen [Joann & Patricia's Newsletter](#) adresinden bültenimize kaydolun.eğlenceli duymak isterseniz

Sizi yeni VIP Okuyucu Grubumuz Curvy [Fanatics](#)'te görmekten mutluluk duyarız

Tüm kitaplarımızı ve yakında çıkacak olanları [web](#)

[sitemizde](#) görün Bizimle bağlantı kurmak

ister misiniz?

[Joann Baker - Kitap Bub](#)

[Patricia Mason - Book Bub](#)

(Daha fazla takipçiye
ihtiyacımız var!)

[Joann & Patricia, Romantik Yazarlar - Facebook](#)

[Patricia Mason - Facebook](#)

[Joann Baker - Instagram](#)

[Patricia Mason - Instagram](#)

[Joann Baker - Pinterest](#)

[Patricia Mason - Pinterest](#)

[Patricia Mason - Goodreads](#)

[Joann Baker - Goodreads](#)

Sizden haber almak isteriz!

Lütfen bize şu adresten bir satır bırakın:

pattymasonwriter@yahoo.com odiebird@hotmail.com

**SEKSI ALFA ERKEKLERLE BIRAZ DAHA
BBW ROMANTİZMINE MI İHTİYACINIZ
VAR?**

Amazon'daki diğer kitaplarımıza göz atın.

Her Zaman Mutlu Son, Her Zaman Kıvrımlı Bir Kız

[Joann'ın Amazon Sayfası](#)

[Patricia'nın Amazon
Sayfası](#)

Diğer Kıvrımlı Kız Kurgu Yazarı (Wink, wink) [Lynn Richards'ın](#)

[Amazon Sayfasına](#) göz atın

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.